

Na podlagi prvega odstavka 169. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20) Agencija za energijo izdaja

A K T

o načrtu za izredne razmere pri oskrbi z zemeljskim plinom

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

(1) S tem aktom se določajo postopki, vloge, odgovornosti v posamezni stopnji krize pri oskrbi z zemeljskim plinom (v nadaljnjem besedilu: plin), ukrepi za odpravo ali zmanjšanje učinka krize oziroma motenj v oskrbi s plinom v Republiki Sloveniji, pristojnosti za izvajanje 10. in 13. člena Uredbe (EU) št. 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L št. 280 z dne 28. 10. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1938/EU).

(2) S tem aktom se določata tudi vrstni red zmanjšanja ali prekinitve odjema plina posameznim vrstam odjemalcev glede na njihove plinske naprave in način izvajanja meddržavne solidarnostne pomoči med državami članicami EU v primerih izrednih razmer pri oskrbi s plinom.

(3) Podjetja plinskega gospodarstva, distributerji toplote in proizvajalci električne energije so dolžni izvajati v tem aktu predvidene ukrepe in ravnati v skladu s sprejetimi načrti nujnih ukrepov iz prvega odstavka 15. člena tega akta.

(4) Odjemalci plina so dolžni ravnati v skladu z naloženimi omejitvami in ukrepi.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem aktu, imajo enak pomen kot izrazi, opredeljeni v Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20, v nadaljnjem besedilu: EZ-1), poleg tega pa imajo posamezni izrazi še naslednji pomen:

- distributer toplote: je distributer toplote za daljinsko ogrevanje, pri čemer se toplota proizvaja v napravah, ki ne morejo preiti na drugo gorivo kot zemeljski plin. Distributer toplote za daljinsko ogrevanje se šteje kot zaščiten odjemalec le za obseg dobavljene toplote gospodinjskim odjemalcem in osnovnim socialnim službam, razen izobraževalnim in javnoupravnim službam;
- industrijski odjemalci: so odjemalci, ki plin uporabljajo za končno rabo v industrijske namene;
- kriza: je stanje, v katerem je ali se upravičeno pričakuje, da bo resno motena oskrba s plinom;
- krizna skupina: je posvetovalna skupina, ki se sklicuje in deluje le v času, ko je razglašena katera od stopenj krize oziroma ko se preverja odziv na izredne razmere. Krizno skupino sestavljajo predstavniki pristojnega organa, ministrstva, pristojnega za energijo, operaterja prenosnega sistema in dobaviteljev plina (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj);
- meddržavni dogovor o solidarnostnih ukrepih: je tehnični, pravni in finančni dogovor skladno z desetim odstavkom 13. člena Uredbe 2017/1938/EU;
- pristojni organ: je Agencija za energijo;
- plin: je zemeljski plin ali drug plin, ki ga je tehnično mogoče varno dodajati v sistem zemeljskega plina in ga preko njega prenašati;
- solidarnostni plin: je plin, dobavljen ali ponujen v okviru solidarnostne pomoči na podlagi meddržavnega dogovora o solidarnostnih ukrepih.

3. člen

(izvajanje ukrepov in dejavnosti za obvladovanje krize)

(1) Pristojni organ z razglasitvijo stopnje krize in z zahtevo uvaja ukrepe, ki smejo odjemalce prizadeti le v najmanjši možni meri, ki je potrebna za obvladovanje krize oziroma za zagotovitev zanesljive oskrbe zaščitenih odjemalcev. Podjetja plinskega gospodarstva in distributerji toplote izvajajo ukrepe nediskriminatorno in pregledno.

(2) Pristojni organ koordinira izvajanje dejavnosti in ukrepov. Na podlagi prejetih poročil, in morebitnih pridobljenih informacij pristojni organ ugotavlja spreminjanje razmer in po potrebi prilagaja način izvajanja ukrepov za odpravljanje kriznega stanja. Pretok informacij in sprejemanje odločitev sta določena v Prilogi 1, ki je sestavni del tega akta. Pri obvladovanju krize se pristojni organ in operater prenosnega sistema usklajujeta s pristojnimi organi in operaterji prenosnih sistemov v rizičnih skupinah, kot je določeno v Prilogi 2, ki je sestavni del tega akta.

II. KRIZA PRI OSKRBI S PLINOM

1. Splošno

4. člen

(stopnje krize)

Stopnje krize, ki jih razglasi pristojni organ, so:

- stopnja zgodnjega opozarjanja, kadar so izpolnjeni pogoji iz (a) točke prvega odstavka 11. člena Uredbe 2017/1938/EU;
- stopnja pripravljenosti, kadar so izpolnjeni pogoji iz (b) točke prvega odstavka 11. člena Uredbe 2017/1938/EU;
- stopnja izrednih razmer, kadar so izpolnjeni pogoji iz (c) točke prvega odstavka 11. člena Uredbe 2017/1938/EU.

2. Postopki, vloge in odgovornosti na posameznih stopnjah krize

5. člen

(stopnja zgodnjega opozarjanja)

(1) Operater prenosnega sistema oziroma dobavitelj nemudoma obvesti pristojni organ o nastopu okoliščin, zaradi katerih meni, da je treba razglasiti stopnjo krize iz prve alineje prejšnjega člena. Obvestilo mora biti poslano po elektronski pošti na naslov odgovorne osebe za zanesljivo oskrbo pristojnega organa. Navedeni osebi se ob posredovanju elektronskega sporočila pošlje tudi SMS-sporočilo o posredovani elektronski pošti.

(2) Pristojni organ na podlagi prejetega sporočila oziroma drugih informacij oceni, ali je treba razglasiti stopnjo zgodnjega opozarjanja. V ta namen se lahko posvetuje s krizno skupino.

(3) Če pristojni organ meni, da pogoji za razglasitev stopnje zgodnjega opozarjanja niso izpolnjeni, o tem nemudoma obvesti prijavitelja iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pristojni organ razglasi začetek stopnje zgodnjega opozarjanja z objavo na svoji spletni strani in o tem po elektronski pošti nemudoma obvesti člane krizne skupine. Članom krizne skupine pristojni organ ob posredovanju elektronskega sporočila pošlje tudi SMS-sporočilo o posredovani elektronski pošti. Operater prenosnega sistema o razglasitvi stopnje zgodnjega opozarjanja nemudoma obvesti vse uporabnike prenosnega sistema, pristojni organ pa systemskega operaterja.

(5) Za spremljanje razvoja dogodkov, ocenjevanje in reševanje nastale situacije lahko pristojni organ od podjetij plinskega gospodarstva in odjemalcev zahteva, da mu posredujejo informacije, ki se lahko nanašajo tudi na število in ocenjeno porabo odjemalcev plina, ločeno za zaščitene odjemalce. Zahtevane informacije morajo biti posredovane v obliki in v roku, kot to zahteva pristojni organ.

(6) V obdobju, ko je razglašena stopnja zgodnjega opozarjanja, se izvajajo ukrepi iz 8. člena tega akta. Ti ukrepi na stopnji zgodnjega opozarjanja ne preprečujejo delovanja trga s plinom niti ne omejujejo uporabnikom dostopa do prenosnega sistema.

(7) Po prenehanju okoliščin, zaradi katerih je bila razglašena stopnja zgodnjega opozarjanja, pristojni organ razglasi konec stopnje zgodnjega opozarjanja in o tem obvesti krizno skupino. Pri tem uporabi enake načine obveščanja kot pri razglasitvi začetka stopnje zgodnjega opozarjanja.

(8) Če nastopijo okoliščine iz druge ali tretje alineje 4. člena tega akta, pristojni organ razglasi stopnjo pripravljenosti oziroma stopnjo izrednih razmer v skladu s tem aktom.

6. člen

(stopnja pripravljenosti)

(1) Operater prenosnega sistema oziroma dobavitelj nemudoma obvesti pristojni organ o nastopu okoliščin, zaradi katerih meni, da je treba razglasiti stopnjo pripravljenosti iz druge alineje 4. člena tega akta. Obvestilo mora biti poslano po elektronski pošti na naslov odgovorne osebe za zanesljivo oskrbo pristojnega organa. Navedeni osebi se ob posredovanju elektronskega sporočila pošlje tudi SMS-sporočilo o posredovani elektronski pošti.

(2) Pristojni organ na podlagi prejetega sporočila oziroma drugih informacij oceni, ali je treba razglasiti stopnjo pripravljenosti. V ta namen se lahko posvetuje s krizno skupino.

(3) Če pristojni organ meni, da niso izpolnjeni pogoji za razglasitev stopnje pripravljenosti, o tem nemudoma obvesti prijavitelja iz prvega odstavka tega člena. Če pristojni organ meni, da so izpolnjeni pogoji za razglasitev drugačne stopnje krize, jo razglasi v skladu s tem aktom.

(4) Pristojni organ razglasi začetek stopnje pripravljenosti z objavo na svoji spletni strani in o tem po elektronski pošti nemudoma obvesti člane krizne skupine. Članom krizne skupine pristojni organ ob posredovanju elektronskega sporočila pošlje tudi SMS-sporočilo o posredovani elektronski pošti. Operater prenosnega sistema o razglasitvi stopnje pripravljenosti nemudoma obvesti vse uporabnike prenosnega sistema, pristojni organ pa obvesti systemskega operaterja.

(5) Za spremljanje razvoja dogodkov, ocenjevanje in reševanje nastale situacije lahko pristojni organ od podjetij plinskega gospodarstva in odjemalcev zahteva, da mu posredujejo informacije o številu in ocenjeni porabi plina odjemalcev plina, ločeno za zaščitene odjemalce, in s tem povezane informacije. Zahtevane informacije morajo biti posredovane v obliki in v roku, kot to zahteva pristojni organ.

(6) V obdobju, ko je razglašena stopnja pripravljenosti, se izvajajo ukrepi iz 9. člena tega akta, odjemalci pa po svojih zmožnostih racionalno rabijo plin. Ti ukrepi na stopnji pripravljenosti ne preprečujejo delovanja trga s plinom niti ne omejujejo uporabnikom dostopa do prenosnega sistema.

(7) Po prenehanju okoliščin iz druge alineje 4. člena tega akta pristojni organ razglasi konec stopnje pripravljenosti in o tem obvesti krizno skupino. Pri tem uporabi enake načine obveščanja kot pri razglasitvi začetka stopnje pripravljenosti.

(8) Če razlogov, zaradi katerih je bila razglašena stopnja pripravljenosti, ni mogoče odpraviti z ukrepi iz 9. člena tega akta in nastopijo okoliščine iz tretje alineje 4. člena tega akta, pristojni organ razglasi stopnjo izrednih razmer v skladu s tem aktom.

7. člen

(stopnja izrednih razmer)

(1) Operater prenosnega sistema oziroma dobavitelj nemudoma obvesti pristojni organ o nastopu okoliščin, zaradi katerih meni, da je treba razglasiti stopnjo pripravljenosti iz tretje alineje 4. člena tega akta. Obvestilo mora biti poslano po elektronski pošti na naslov odgovorne osebe za zanesljivo oskrbo pristojnega organa. Navedeni osebi se ob posredovanju elektronskega sporočila pošlje tudi SMS-sporočilo o posredovani elektronski pošti.

(2) Pristojni organ na podlagi prejetega sporočila oziroma drugih informacij oceni, ali je treba razglasiti stopnjo izrednih razmer. V ta namen se lahko posvetuje s krizno skupino.

(3) Če pristojni organ meni, da niso izpolnjeni pogoji za razglasitev stopnje izrednih razmer, o tem nemudoma obvesti prijavitelja iz prvega odstavka tega člena. Če pristojni organ meni, da so izpolnjeni pogoji za razglasitev nižje stopnje krize, jo razglasi v skladu s tem aktom.

(4) Pristojni organ razglasi začetek stopnje izrednih razmer z objavo na svoji spletni strani in v sredstvih javnega obveščanja. Pristojni organ o tem po elektronski pošti nemudoma obvesti člane krizne skupine. Operater prenosnega sistema o razglasitvi stopnje izrednih razmer nemudoma obvesti vse uporabnike prenosnega sistema, pristojni organ pa obvesti systemskega operaterja. Operater distribucijskega sistema uporabnike distribucijskega sistema obvesti o razglasitvi stopnje izrednih razmer in o stanju v distribucijskem sistemu vsaj z objavo na svoji spletni strani.

(5) Za spremljanje razvoja dogodkov, ocenjevanje in reševanje nastale situacije lahko pristojni organ od podjetij plinskega gospodarstva in odjemalcev zahteva, da mu posredujejo informacije, ki se nanašajo na število in ocenjeno porabo odjemalcev plina, ločeno za zaščitene odjemalce. Zahtevane informacije morajo biti posredovane v obliki in roku, kot to zahteva pristojni organ.

(6) V obdobju, ko je razglašena stopnja izrednih razmer, se izvajajo ukrepi iz 10. in 11. člena tega akta, odjemalci pa po svojih zmožnostih rabijo plin bolj racionalno.

(7) Po prenehanju okoliščin iz tretje alineje 4. člena tega akta pristojni organ razglasi konec stopnje izrednih razmer z objavo na svoji spletni strani in v sredstvih javnega obveščanja ter o tem obvesti krizno skupino. Pristojni organ lahko razglasi konec stopnje izrednih razmer ali spremeni izvajanje katerega od ukrepov iz 10. ali 11. člena tega akta, tudi če to od njega zahteva Evropska komisija na podlagi osmega odstavka 11. člena Uredbe 2017/1938/EU.

(8) Operater prenosnega sistema v obdobju izrednih razmer spremlja morebitno ogroženost kritične infrastrukture, in ocenjuje, ali so potrebni dodatni zaščitni ukrepi za zaščito kritične infrastrukture.

3. Ukrepi na posamezni stopnji krize

8. člen

(stopnja zgodnjega opozarjanja)

(1) Ko je razglašena stopnja zgodnjega opozarjanja, dobavitelji na podlagi izdane zahteve pristojnega organa za izvedbo ukrepov na stopnji zgodnjega opozarjanja izvajajo naslednje ukrepe:

– dobavitelji preverijo dejansko razpoložljivost količin plina, potrebnih za oskrbo vseh odjemalcev in posebej za odjemalce, za katere velja izpolnjevanje standarda oskrbe skladno z aktom, ki ureja načrt preventivnih ukrepov pri oskrbi s plinom;

– dobavitelji obvestijo odjemalce, s katerimi imajo sklenjene pogodbe o prekinljivi dobavi plina, da obstaja verjetnost prekinitve dobave po morebitni razglasitvi višje stopnje krize;

– dobavitelji obvestijo industrijske odjemalce, ki imajo možnost preklopa na nadomestne energente, da obstaja verjetnost potrebe po preklopu na uporabo nadomestnih energentov po morebitni razglasitvi višje stopnje krize, in

– dobavitelji pozovejo industrijske odjemalce k bolj racionalni rabi plina.

(2) Dobavitelji izvajajo ukrepe iz prejšnjega odstavka od razglasitve začetka stopnje zgodnjega opozarjanja do razglasitve konca te stopnje krize.

(3) Dobavitelji o dejansko izvedenih ukrepih obvestijo pristojni organ po elektronski pošti.

9. člen

(stopnja pripravljenosti)

(1) Ko je razglašena stopnja pripravljenosti, dobavitelji in proizvajalci električne energije na podlagi izdane zahteve pristojnega organa za izvedbo ukrepov na stopnji pripravljenosti izvajajo poleg ukrepov iz prejšnjega člena tudi naslednje ukrepe:

a) dobavitelji pripravijo vse potrebno, da ob morebitni razglasitvi višje stopnje krize in v skladu s potrebami nastale situacije zagotovijo količine plina za izpolnitev standarda oskrbe skladno z aktom, ki ureja načrt preventivnih ukrepov pri oskrbi s plinom;

b) dobavitelji, ki imajo sklenjene pogodbe o prekinljivi dobavi plina in dobava plina po teh pogodbah še poteka, v skladu s potrebami nastale situacije pozovejo odjemalce k prostovoljnimi prekinitvam dobav plina;

c) dobavitelji v skladu s potrebami nastale situacije pozovejo odjemalce s porabo, višjo od 800.000 kWh/leto, k prostovoljnemu zmanjšanju odjema plina na minimum;

d) dobavitelji v skladu s potrebami nastale situacije pozovejo industrijske odjemalce, ki imajo možnost preklopa na nadomestne energente, da prostovoljno preklopijo na uporabo nadomestnih energentov;

e) dobavitelji seznanijo distributerje toplote, da bo ob morebitni razglasitvi višje stopnje krize treba zmanjšati odjem plina na količine, potrebne za proizvodnjo toplote za gospodinske odjemalce in osnovne socialne službe, razen izobraževalnih in javnoupornih služb;

f) proizvajalci električne energije, ki za proizvodnjo uporabljajo plin, prostovoljno preklopijo na drug vir energije oziroma prostovoljno zmanjšajo porabo plina za proizvodnjo električne energije.

(2) Ukrep iz f) točke prejšnjega odstavka ne velja za proizvajalce električne energije v soproizvodnji s toploto v obsegu, kolikor dobavljajo toploto za daljinsko ogrevanje gospodinskim odjemalcem in osnovnim socialnim službam, razen izobraževalnih ali javnoupornih služb.

(3) Dobavitelji in proizvajalci električne energije izvajajo ukrepe iz prvega odstavka tega člena od razglasitve začetka stopnje pripravljenosti do razglasitve konca te stopnje krize.

(4) Dobavitelji in proizvajalci električne energije poročajo pristojnemu organu o posledicah izvedenih ukrepov dnevno po elektronski pošti.

(5) Operater prenosnega sistema ugotavlja potrebne dnevne količine plina za oskrbo vseh odjemalcev in posebej za oskrbo zaščitenih odjemalcev, ki so priključeni na prenosni sistem. Operaterji distribucijskih sistemov ugotavljajo potrebne dnevne količine plina za oskrbo vseh odjemalcev in posebej za oskrbo zaščitenih odjemalcev, priključenih na njihove distribucijske sisteme. Operaterji sistemov na poziv pristojnega organa dnevno sporočajo te podatke pristojnemu organu, operaterji distribucijskih sistemov pa tudi operaterju prenosnega sistema. Operater prenosnega sistema poroča pristojnemu organu o stanju v prenosnem sistemu po izvedenih ukrepih iz prvega in drugega odstavka tega člena. Operaterji distribucijskih sistemov na poziv pristojnega organa poročajo o stanju v njihovih sistemih po izvedenih ukrepih.

(6) Ko operater prenosnega sistema oceni, da so se razmere pri oskrbi s plinom izboljšale in pogoji iz druge alineje 4. člena tega akta niso več izpolnjeni, o tem obvesti pristojni organ.

10. člen

(stopnja izrednih razmer)

(1) Ko je razglašena stopnja izrednih razmer, podjetja plinskega gospodarstva, distributerji toplote in proizvajalci električne energije na podlagi izdane zahteve pristojnega organa za izvedbo ukrepov na stopnji izrednih razmer izvajajo poleg ukrepov iz 8. in prejšnjega člena tudi naslednje ukrepe:

- dobavitelj, ki uvaža plin v Republiko Slovenijo, ki je namenjen oskrbi zaščitene odjemalcev, uporabi ukrepe in dogovore za razpršitev virov plina in prenosnih poti v skladu z aktom, ki ureja načrt preventivnih ukrepov pri oskrbi s plinom. Ob razglasitvi začetka stopnje izrednih razmer dobavitelj glede na razmere prične uporabljati te ukrepe in zagotavljati dobave plina iz drugih virov oziroma skladišč in tudi po drugih, še delujočih prenosnih poteh v Republiko Slovenijo;

- operaterji sistemov prekinijo prenos ali distribucijo plina odjemalcem s prekinljivimi pogodbami o dobavi. Dobavitelji operaterjem sistemov sporočijo, katerim odjemalcem se na podlagi prekinljive pogodbe o dobavi prekine prenos ali distribucija plina in pod kakimi pogoji;

- industrijski odjemalci in distributerji toplote, ki imajo vzpostavljene tehnične možnosti za uporabo nadomestnih energentov, preklopijo na uporabo nadomestnih energentov;

- proizvajalci električne energije, ki imajo vzpostavljene tehnične možnosti, preklopijo proizvodnjo električne energije na vire, ki niso plinski;

- dobavitelji pozovejo distributerje toplote k zmanjšanju odjema plina na količine, potrebne za proizvodnjo toplote za gospodinjske odjemalce in osnovne socialne službe, razen izobraževalnih in javnoupornih služb.

(2) Podjetja plinskega gospodarstva, odjemalci in proizvajalci električne energije izvajajo ukrepe iz prejšnjega odstavka od razglasitve začetka stopnje izrednih razmer do razglasitve konca te stopnje krize.

(3) Dobavitelji, proizvajalci električne energije in distributerji toplote iz prvega odstavka tega člena poročajo pristojnemu organu o posledicah izvedenih ukrepov dnevno po elektronski pošti.

(4) Operater prenosnega sistema ugotavlja potrebne dnevne količine plina za oskrbo vseh odjemalcev in posebej za oskrbo zaščitene odjemalcev, ki so priključeni na prenosni sistem. Operaterji distribucijskih sistemov ugotavljajo potrebne dnevne količine plina za oskrbo vseh odjemalcev in posebej za oskrbo zaščitene odjemalcev, priključenih na njihove distribucijske sisteme. Operaterji sistemov na poziv pristojnega organa dnevno sporočajo te podatke pristojnemu organu, operaterji distribucijskih sistemov pa tudi operaterju prenosnega sistema. Operater prenosnega sistema poroča pristojnemu organu o stanju v prenosnem sistemu po izvedenih ukrepih iz prvega odstavka tega člena. Operaterji distribucijskih sistemov na poziv pristojnega organa poročajo o stanju v njihovih sistemih po izvedenih ukrepih.

(5) Ko operater prenosnega sistema oceni, da so se razmere pri oskrbi s plinom izboljšale in pogoji iz tretje alineje 4. člena tega akta niso več izpolnjeni, o tem obvesti pristojni organ.

11.člen

(zmanjšanje ali prekinitev odjema)

(1) Če z ukrepi iz prejšnjega člena ni mogoče zagotoviti zadostne količine plina glede na celoten predviden odjem in je ogroženo tudi izpolnjevanje standarda oskrbe, operaterji sistemov na podlagi izdane zahteve pristojnega organa za izvedbo ukrepov na stopnji izrednih razmer zmanjšajo ali prekinejo odjem plina na odjemnih mestih posameznih vrst odjemalcev oziroma njihovih trošil po posameznih skupinah trošil po naslednjem vrstnem redu:

a) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, ki uporabljajo plin kot energetski vir za proizvodnjo toplote za ogrevanje, kjer je na voljo nadomestno gorivo;

b) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, ki uporabljajo plin za proizvodnjo električne energije, kjer je na voljo nadomestno gorivo;

c) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, ki uporabljajo plin za proizvodnjo tehnološke pare, ki omogoča zanesljivejšo in čistejšo proizvodnjo;

d) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, pri katerih uporaba plina v tehnoloških postopkih omogoča večji energijski izkoristek, ne vpliva pa bistveno na kakovost proizvoda;

e) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, pri katerih uporaba plina v tehnoloških postopkih neposredno vpliva na kakovost proizvoda (neposreden prenos toplote plamena na predmet proizvodnje, redukcija in prehod na nadomestno gorivo pa povzročijo spremembo kakovosti proizvoda ali proizvodnje);

f) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, ki uporabljajo plin kot surovino in pri katerih izpad dobave plina povzroči ustavitev proizvodnje;

g) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, ki uporabljajo plin za proizvodnjo električne energije in pri katerih izpad dobave plina povzroči ustavitev proizvodnje električne energije;

h) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev, pri katerih iz tehnoloških razlogov ni mogoče uporabljati nadomestnega goriva in bi ustavitev dobave povzročila večjo škodo;

i) trošila odjemalcev razen zaščitenih odjemalcev plina in odjemalcev, ki uporabljajo plin kot energetski vir za proizvodnjo toplote za ogrevanje gospodinjskih odjemalcev toplote ali osnovnih socialnih služb, kadar ne morejo preiti na uporabo nadomestnega goriva.

(2) Operater sistema oceni potreben obseg zmanjšanja odjema na podlagi stanja v sistemu, trenutne in predvidene porabe, predvidenih dobav plina, izvedljivosti ukrepov in drugih dejavnikov, ki vplivajo na stanje v sistemu, in o tem v elektronski obliki nemudoma obvesti pristojni organ.

(3) Operater sistema prične z ukrepom zmanjšanja ali prekinitvijo odjema plina odjemalcev iz a) točke prvega odstavka tega člena. Če ta ukrep ne zadostuje, operater sistema nadaljuje postopek prekinitve predaje plina po vrstnem redu iz b) do i) točk prvega odstavka tega člena.

(4) Če ukrepi iz prvega odstavka tega člena ne zadoščajo za nadaljnjo oskrbo zaščiteneh odjemalcev, se postopa v skladu z 20. in 21. členom tega akta. Če tudi s solidarnostnim plinom ni mogoče oskrbovati zaščiteneh odjemalcev, se izvedejo ukrepi po tem odstavku. Operaterji sistema zmanjšajo ali prekinejo odjem plina na odjemnih mestih posameznih vrst odjemalcev oziroma njihovih trošil po posameznih skupinah trošil:

- trošila distributerjev toplote, ki uporabljajo plin kot energetski vir za proizvodnjo toplote za ogrevanje gospodinjskih odjemalcev toplote ali osnovnih socialnih služb;
- trošila zaščiteneh odjemalcev razen gospodinjskih odjemalcev in
- trošila gospodinjskih odjemalcev.

(5) O izvajanju ukrepov iz tega člena operater sistema sproti v elektronski obliki obvešča pristojni organ. O zmanjšanju ali prekinitvi odjema v skladu s tem členom operaterji obveščajo tudi dobavitelje zadevnim odjemalcem. Na poziv pristojnega organa operater distribucijskega sistema poroča o stanju v sistemu pristojnemu organu.

(6) Operater sistema izvaja ukrepe iz tega člena tako dolgo, dokler obstajajo okoliščine, zaradi katerih je operater sistema moral začeti izvajati ukrepe. Ko se razmere izboljšajo, operater sistema po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom postopoma, glede na razmere, preneha z izvajanjem posameznega ukrepa v obratnem vrstnem redu, kot jih je sprejemal, in o tem sproti obvešča pristojni organ.

(7) Operater prenosnega sistema omogoči prenos plina čez prenosni sistem in predajo na mejni povezovalni točki za količine plina, ki jih prenaša v skladu s sklenjenimi pogodbami o prenosu ob upoštevanju potrebnih zmogljivosti za oskrbo zaščiteneh odjemalcev v obsegu standarda oskrbe.

4. Nadzor nad izvajanjem ukrepov

12. člen

(nadzor nad zmanjšanjem ali prekinitvijo odjema plina)

(1) Po razglasitvi začetka stopnje izrednih razmer operaterji sistemov začnejo pregledovati in po potrebi fizično omejevati odjem plina odjemalcem, ki porabljajo plin v nasprotju s tem aktom in zahtevanimi ukrepi.

(2) Plin, ki ga porabijo odjemalci, ki niso zaščiteni odjemalci, v nasprotju z ukrepi, uvedenimi skladno s prejšnjim členom, velja za neupravičen odjem plina in se zaračunava v skladu z aktom, ki ureja sistemska obratovalna navodila za delovanje prenosnega ali distribucijskega sistema zemeljskega plina.

5. Obvladovanje krize

13. člen

(pristojni organ)

(1) Pristojni organ razglasi začetek in konec posameznih stopenj krize, na podlagi katerih se izvajajo ukrepi, in za potrebe obvladovanja krize postopa v skladu s tem aktom. Pred razglasitvijo začetka ali konca posamezne stopnje krize se pristojni organ lahko posvetuje s krizno skupino.

(2) V obdobju, ko je razglašena katera od stopenj krize, pristojni organ po potrebi z navodilom prilagodi način izvajanja za katerega od ukrepov, določenega s tem aktom. V takem primeru navodilo posreduje podjetju plinskega gospodarstva, ki izvaja zadevni ukrep, in o tem seznanj krizno skupino.

(3) V obdobju, ko je razglašena katera od stopenj krize, pristojni organ s krizno skupino izmenjuje potrebne podatke, zlasti o stanju v sistemu in stanju oskrbe. Člani krizne skupine poročajo tudi o izvajanju uvedenih ukrepov in učinkih ukrepov. Pristojni organ si s krizno skupino in drugimi državnimi organi lahko izmenjuje tudi informacije, potrebne za krizno komuniciranje.

(4) Pristojni organ sodeluje z državnimi organi, ki imajo pristojnosti na podlagi predpisov, ki urejajo kritično infrastrukturo in delovanje vlade v kriznih razmerah, zlasti v delih, ki urejajo odziv na krize ali izredne razmere. Pristojni organ tem organom zlasti posreduje informacije o stanju oskrbe, morebitnih uvedenih ukrepih in druge povezane informacije.

(5) Pristojni organ v obdobju, ko je razglašena katera koli stopnja krize, sproti obvešča javnost o stanju oskrbe in morebitnih ukrepih. Pri komunikaciji z javnostjo izmenjuje informacije z ministrstvom, pristojnim za energijo, skladno z dogovorjenim načrtom, ki ureja komuniciranje v primerih krize pri oskrbi s plinom.

14. člen

(delovanje krizne skupine)

(1) Pristojni organ skliče krizno skupino z namenom, da se z njo posvetuje o možnostih za odpravo ali zmanjšanje učinkov motenj v oskrbi s plinom, ugotavlja vzroke za nastop posamezne stopnje krize in išče rešitve za odpravo njenih vzrokov. Krizna skupina je namenjena tudi hitri in učinkoviti komunikaciji med deležniki, vključenimi v reševanje krize.

(2) Krizno skupino sestavljajo pristojni organ, ministrstvo, pristojno za energijo, operater prenosnega sistema in vsi dobavitelji. Člani krizne skupine imenujejo svoje predstavnike v krizni skupini (odgovorne osebe) in njihove namestnike. Krizno skupino vodi predstavnik pristojnega organa oziroma njegov namestnik, v njegovi odsotnosti pa predstavnik operaterja prenosnega sistema. Pristojnemu organu sporočijo imena, elektronske naslove in mobilne telefonske številke odgovornih oseb in njihovih namestnikov. Vsako spremembo imen in kontaktnih podatkov člani krizne skupine nemudoma pisno sporočijo pristojnemu organu.

(3) Krizno skupino skliče pristojni organ z elektronskim sporočilom in SMS-sporočilom oziroma s telefonskim klicem, če se člani na sporočilo niso odzvali. Člani krizne skupine so se dolžni odzvati v roku dveh ur od poslanega SMS-sporočila. Če se člani krizne skupine v navedenem roku ne odzovejo, prične krizna skupina z delovanjem s člani, ki so se odzvali.

(4) Komunikacija med člani krizne skupine praviloma poteka prek elektronske pošte in z uporabo telekomunikacijskih sredstev, pristojni organ pa lahko skliče tudi sestanek.

(5) Pristojni organ s člani krizne skupine oblikuje pravila o delovanju krizne skupine. Vsak nov član krizne skupine se je dolžan seznaniti s pravili delovanja krizne skupine. Člani krizne skupine zagotavljajo zaupnost informacij, s katerimi se seznanijo pri delovanju krizne skupine.

6. Načrti nujnih ukrepov

15. člen

(načrti nujnih ukrepov)

(1) Operater prenosnega sistema in operaterji distribucijskih sistemov sprejmejo načrt nujnih ukrepov, ki mora vsebovati:

- navedbo okoliščin, v katerih je potrebna uporaba nujnih ukrepov, med katerimi je poziv pristojnega organa v skladu s tem aktom;
- opis, način izvedbe in obseg izvedbe nujnih ukrepov, ki odpravljajo ali blažijo posledice krize ali lokalne motnje v oskrbi s plinom. Med nujnimi ukrepi morajo biti tisti, ki jih po tem aktu lahko uvede pristojni organ in jih izvajajo operaterji, lahko pa vsebuje tudi dodatne ukrepe;
- čas, potreben za uvedbo nujnih ukrepov, in
- morebitne dodatne navedbe, potrebne za izvedbo nujnih ukrepov.

(2) Operater prenosnega sistema, operaterji distribucijskih sistemov in distributerji toplote objavijo načrte nujnih ukrepov na svoji spletnih straneh in jih posredujejo pristojnemu organu.

(3) Operater prenosnega sistema, operaterji distribucijskih sistemov in distributerji toplote morajo o vsakem primeru izvedbe nujnih ukrepov iz tega člena nemudoma pisno obvestiti pristojni organ.

7. Poročanje in objave

16. člen

(poročanje pristojnemu organu)

(1) V obdobju, ko je razglašena katera koli stopnja krize, operater prenosnega sistema dnevno poroča pristojnemu organu v elektronski obliki zlasti naslednje informacije:

- dnevne napovedi povpraševanja in ponudbe plina za naslednje tri dni;
- dnevni pretok plina na vseh mejnih vstopnih in izstopnih točkah in
- obdobje, izraženo v dnevih, ko se predvideva, da je oskrbo s plinom zaščitenim odjemalcem mogoče zagotoviti.

(2) Podatke iz prejšnjega odstavka, kadar je to potrebno, operater prenosnega sistema pridobi od dobaviteljev. Ob morebitni spremembi dnevnih že sporočenih podatkov po prejšnjem odstavku dobavitelj sproti sporoča te spremembe operaterju prenosnega sistema in pristojnemu organu. Proizvajalci električne energije v napravah z nazivno močjo nad 20 MW, ki za proizvodnjo uporabljajo plin in ne morejo preklopiti na drug energent, sporočajo podatke iz prve alineje prejšnjega odstavka operaterju prenosnega sistema in pristojnemu organu. Pristojni organ lahko za potrebe poročanja po tem in prejšnjem odstavku objavi ustrezne obrazce.

(3) Zadevna podjetja plinskega gospodarstva v roku dveh tednov po razglasitvi konca stopnje izrednih razmer pristojnemu organu posredujejo vsaj naslednje podatke:

- oceno zmanjšanja prihodka;
- oceno zmanjšanja prenesenih oziroma dobavljenih količin plina;
- oceno povečanja stroškov zaradi izvajanja ukrepov v skladu s tem aktom;
- oceno števila prizadetih odjemalcev in njihovo razdelitev glede na vrsto odjema;
- geografsko lego prizadetega območja.

(4) Prizadeti industrijski odjemalci v roku dveh tednov po razglasitvi konca stopnje izrednih razmer pristojnemu organu posredujejo vsaj naslednje podatke:

- oceno zmanjšanja oziroma izpada proizvodnje kot posledice izrednih razmer;
- oceno povečanja stroškov proizvodnje zaradi uporabe nadomestnega energenta.

17. člen

(poročanje pristojnega organa in objave)

(1) Pristojni organ o razglasitvi začetka in konca katere koli stopnje krize nemudoma obvesti Evropsko komisijo po elektronski pošti, ministrstvo, pristojno za energijo, druge organe in javnost. Ko je razglašena stopnja izrednih razmer, pristojni organ Evropsko komisijo in ministrstvo, pristojno za energijo, obvešča tudi o ukrepih, ki se izvajajo. Pristojni organ sproti obvešča Evropsko komisijo tudi o morebitni zaproseni in pridobljeni solidarnostni pomoči.

(2) Pristojni organ o razglasitvi začetka in konca katere koli stopnje krize nemudoma v elektronski obliki obvesti tudi pristojne organe držav članic EU, s katerimi ima plinski prenosni sistem Republike Slovenije neposredno čezmejno povezavo.

(3) Če pristojni organ v komunikaciji s pristojnimi organi sosednjih držav članic EU v svoji rizični skupini ugotovi, da so izpolnjeni pogoji za razglasitev krize regionalnih razsežnosti, skupaj s temi organi predlaga Evropski komisiji razglasitev krize regionalnih razsežnosti. Ko ti pogoji niso več izpolnjeni, skupaj z istimi pristojnimi organi predlaga Evropski komisiji razglasitev konca krize regionalnih razsežnosti.

(4) Pristojni organ na svoji spletni strani objavi, s katerimi pristojnimi organi sosednjih držav članic EU sodeluje na področju zanesljive oskrbe s plinom in pri izvajanju Uredbe 2017/1938/EU. Pristojni organ na svoji spletni strani objavi tudi ime in kontaktne podatke odgovorne osebe za zanesljivo oskrbo s plinom iz drugega odstavka 14. člena tega akta in njegovega namestnika.

III. SOLIDARNOSTNA POMOČ

18. člen

(splošno)

(1) Solidarnostna pomoč se izvaja na podlagi meddržavnega dogovora o solidarnostnih ukrepih iz 13. člena Uredbe 2017/1938/EU.

(2) Solidarnostna pomoč se nanaša na oskrbo za naslednji plinski dan ali obdobje znotraj dneva.

19. člen

(prejemanje solidarnostne pomoči)

(1) Pristojni organ po razglašeni stopnji izrednih razmer, ko so ukrepi za obvladovanje krize v skladu s prvim odstavkom 11. člena tega akta že uvedeni, oceni, ali navedeni ukrepi zadoščajo za oskrbo solidarnostno zaščiteneh odjemalcev.

(2) Vsak dobavitelj zaščitenim odjemalcem dnevno sporoči pristojnemu organu količine plina, ki jih potrebuje za oskrbo solidarnostno zaščitenih odjemalcev za naslednji plinski dan. Operater prenosnega sistema oceni izvedljivost prenosa ocenjenih količin in v sodelovanju s pristojnim organom tudi oceni, ali količine, ki so jih navedli dobavitelji, ustrezajo za oskrbo solidarnostno zaščitenih odjemalcev. Operater prenosnega sistema po potrebi tudi predlaga krizni skupini določitev drugačnih količin posameznih odjemalcev, vključno s količinami plina za tiste odjemalce, za katere njihovi dobavitelji količin plina niso sporočili. Svoje predloge sporoči krizni skupini.

(3) Krizna skupina oceni, ali obstaja potreba po zagotovitvi manjkajočih količin plina za oskrbo zaščitenih odjemalcev, ki jih z ukrepi na državni ravni ni mogoče zagotoviti. Pri tem upošteva tudi količine plina, ki jih dobavitelji lahko zagotovijo na tržni način v skladu z aktom, ki ureja načrt preventivnih ukrepov. Na podlagi tega pristojni organ odloči, kolikšna je manjkajoča količina plina, potrebna za nemoteno oskrbo solidarnostno zaščitenih odjemalcev, in o tem obvesti ministrstvo, pristojno za energijo.

(4) Pristojni organ po prejemu ponudb zaprosenih držav članic EU oziroma njihovih pristojnih organov na podlagi mnenja krizne skupine in v skladu z meddržavnim dogovorom o solidarnostnih ukrepih odloči o sprejemu najugodnejše ponudbe oziroma ponudb glede na ceno in druge pogoje ter določi, na kakšen način se te količine solidarnostnega plina razdelijo med dobavitelje iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ lahko na podlagi mnenja krizne skupine tudi odloči, da zavrne ponudbo oziroma ponudbe zaradi ponujene cene. Pristojni organ odločitev iz tega odstavka nemudoma pisno sporoči dobaviteljem iz drugega odstavka tega člena, operaterju prenosnega sistema in ministrstvu, pristojnemu za energijo.

20. člen

(prevzem in plačevanje plina iz solidarnostne pomoči)

(1) Operater prenosnega sistema zagotovi prenos plina od mejnih povezovalnih točk do izstopnih točk iz prenosnega sistema pod pogoji iz veljavnih pogodb o prenosu. Operater prenosnega sistema ima pravico uporabiti neizkoriščene zmogljivosti za prenos solidarnostnega plina in jih obračunati v skladu z vsakokratno veljavnim aktom, ki ureja metodologijo za obračun omrežnine.

(2) Vsak dobavitelj prevzame tolikšne količine plina, kot izhaja iz odločitve pristojnega organa iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če so dejansko dobavljene količine solidarnostnega plina manjše od tistih, ki izhajajo iz sprejetih ponudb, dobavitelj prevzame sorazmerno zmanjšane količine solidarnostnega plina glede na količine iz odločitve pristojnega organa o razdelitvi solidarnostnega plina. Operater prenosnega sistema obvesti dobavitelje o količinah iz prejšnjega stavka.

(3) Dobavitelj je dolžan plačati sorazmerni del nadomestila za solidarnostni plin, povečan za ostale sestavine nadomestila iz osmega odstavka 13. člena Uredbe 2017/1938/EU, ki ustreza dobavljeni količini plina. Pri tem se upošteva tudi obseg financiranja solidarnostne pomoči s strani vlade na podlagi dvanajstega odstavka 169. člena EZ-1.

21. člen

(nudenje solidarnostne pomoči na tržni način)

(1) Po prejemu zaprosila za solidarnostno pomoč države članice EU, s katero je sklenjen meddržavni dogovor o solidarnostnih ukrepih, pristojni organ oceni, ali prošnja izpolnjuje pogoj za izvedbo solidarnostnega ukrepa iz (b) točke tretjega odstavka 13. člena Uredbe 2017/1938/EU v delu, ki se nanaša na uporabo tržnih ukrepov na slovenskem trgu, in pogoje iz meddržavnih dogovorov o solidarnostnih ukrepih s to državo članico EU.

(2) Če pristojni organ oceni, da zaprosilo izpolnjuje pogoje iz prejšnjega odstavka, pošlje povpraševanje dobaviteljem v Republiki Sloveniji na virtualno točko in določi rok, v katerem mu morajo dobavitelji poslati ponudbe za plin, ki ga lahko zagotovijo za solidarnostno pomoč na tržni način. Te ponudbe vsebujejo tudi količine, ki jih ponudijo odjemalci v dogovoru z dobavitelji. Ponudbe dobaviteljev morajo vsebovati podatke, ki jih določajo meddržavni dogovori o solidarnostnih ukrepih z državo članico EU, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč.

(3) Pristojni organ oceni razmere in se po potrebi posvetuje s krizno skupino ter razglasi stopnjo zgodnjega opozarjanja ali stopnjo pripravljenosti, če ta ni že razglašena. Pristojni organ prejete ponudbe nemudoma posreduje operaterju prenosnega sistema, da ugotovi izvedljivost prenosa do slovenske meje z državo članico EU, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč. Operater prenosnega sistema ugotovi tudi razpoložljivost izstopnih zmogljivosti na mejnih točkah s to državo članico EU in o obojem nemudoma obvesti pristojni organ.

(4) Če meddržavni dogovori o solidarnostnih ukrepih ne določajo, da se pri nudenju solidarnostne pomoči s tržnimi ukrepi pošljejo ločene ponudbe posameznih dobaviteljev, pripravi pristojni organ eno ponudbo z upoštevanjem ponudb posameznih dobaviteljev, povečanih za ostale sestavine nadomestila iz osmega odstavka 13. člena Uredbe 2017/1938/EU, kot je določeno z meddržavnimi dogovori o solidarnostnih ukrepih. Stroški prenosa plina in stroški izstopne zmogljivosti so sestavni del nadomestila.

(5) Če meddržavni dogovori o solidarnostnih ukrepih določajo, da se pri nudenju solidarnostne pomoči s tržnimi ukrepi državi članici EU, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, pošljejo ločene ponudbe posameznih dobaviteljev, pristojni organ ponudbe dobaviteljev poveča za ustrezen delež drugih sestavin nadomestila iz osmega odstavka 13. člena Uredbe 2017/1938/EU, kot je določeno z meddržavnimi dogovori. Stroški prenosa plina in stroški izstopne zmogljivosti so sestavni del nadomestila.

(6) Pristojni organ v skladu z dvanajstim odstavkom 169. člena EZ-1 obvesti ministrstvo, pristojno za energijo, o zaprosilu za solidarnostno pomoč in o pripravljeni ponudbi po četrtem odstavku oziroma ponudbah po petem odstavku tega člena.

(7) Če država članica EU sprejme ponudbe oziroma ponudbo, operater prenosnega sistema v obsegu, kolikor so bile ponudbe oziroma ponudba sprejete in kot so ga zagotovili dobavitelji, izvede prenos plina in njegovo predajo na mejni točki.

(8) Kadar država članica EU, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, ponudbe ne sprejme, pristojni organ oceni, ali so še izpolnjeni pogoji za razglašeno stopnjo krize. Če ti pogoji niso več izpolnjeni, pristojni organ razglasi konec razglašene stopnje krize.

22. člen

(nudenje solidarnostne pomoči na netržni način)

(1) Če država članica EU, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, skladno z meddržavnimi dogovori o solidarnostnih ukrepih obvesti pristojni organ, da ponujene količine plina v okviru tržnih ukrepov ne zadoščajo za oskrbo s plinom solidarnostno zaščitene odjemalcev v tej državi članici EU, in zaprosi za dodatno solidarnostno pomoč, pristojni organ v skladu z dvanajstim odstavkom 169. člena EZ-1 obvesti ministrstvo, pristojno za energijo, o tem zaprosilu za solidarnostno pomoč v okviru netržnih ukrepov.

(2) Če pristojni organ sprejme odločitev, da se izvedejo netržni ukrepi za zagotavljanje solidarnostne pomoči drugi državi, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, razglasi stopnjo pripravljenosti, če ta ni že razglašena. O tem obvesti krizno skupino in pozove dobavitelje, da se pripravijo na izvedbo ukrepov, ki veljajo na stopnji izrednih razmer v skladu s tem aktom.

(3) Pristojni organ po razglasitvi krize pozove dobavitelje, da ga nemudoma obvestijo o količinah plina, ki jih bodo imeli na razpolago zaradi izvedbe ukrepov v okviru razglašene stopnje izrednih razmer, in morebitne stroške in škodo, ki bo s tem nastala. Količine iz prejšnjega stavka ne vključujejo količin, potrebnih za oskrbo solidarnostno zaščitene odjemalcev.

(4) Pristojni organ nemudoma posreduje obvestila iz prejšnjega odstavka operaterju prenosnega sistema, da ugotovi:

- ali so najavljene količine plina v sistemu v resnici na razpolago, ne da bi bili ogroženi solidarnostno zaščiteni odjemalci, in
- izvedljivost prenosa zadevnih količin plina do slovenske meje z državo članico EU, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč, in razpoložljivost izstopnih zmogljivosti na mejnih točkah s to državo članico EU.

(5) Operater prenosnega sistema o svojih ugotovitvah iz prejšnjega odstavka nemudoma obvesti pristojni organ.

(6) Na podlagi prejetih obvestil dobaviteljev pristojni organ pripravi ponudbo za dobavo solidarnostnega plina v okviru izvajanja netržnih ukrepov. Pristojni organ v ponudbi navede tudi ustrezen delež drugih sestavin nadomestila iz osmega odstavka 13. člena Uredbe 2017/1938/EU, kot je določeno z meddržavnimi dogovori. Stroški prenosa plina in stroški izstopne zmogljivosti so sestavni del nadomestila.

(7) Pristojni organ v skladu z dvanajstim odstavkom 169. člena EZ-1 obvesti ministrstvo, pristojno za energijo, o zaprosilu za solidarnostno pomoč in o pripravljeni ponudbi po šestem odstavku tega člena.

(8) Če država članica EU sprejme ponudbe oziroma ponudbo, pristojni organ razglasi stopnjo izrednih razmer. Operater prenosnega sistema v obsegu, kolikor je bila ponudba sprejeta in kot so ga zagotovili dobavitelji, izvede prenos plina in njegovo predajo na mejni točki.

(9) Pristojni organ oceni, ali so še izpolnjeni pogoji za razglašeno stopnjo izrednih razmer. Če ti niso izpolnjeni, pristojni organ razglasi konec stopnje izrednih razmer, potem ko ga država članica EU, ki je zaprosila za solidarnostno pomoč v okviru netržnih ukrepov, v skladu s šestim odstavkom 13. člena Uredbe 2017/1938/EU obvesti, da je oskrba solidarnostno zaščitenih odjemalcev na njenem ozemlju zagotovljena brez solidarnostne pomoči, oziroma da iz drugih razlogov ne prosi več za solidarnostno pomoč. Po prenehanju izvajanja netržnih ukrepov za zagotavljanje plina za izvedbo sprejete solidarnostne pomoči pristojni organ razglasi konec stopnje izrednih razmer.

23. člen

(preverjanje odziva na izredne razmere)

(1) Pristojni organ preveri odziv na izredne razmere v obliki vaje, v kateri simulira izredne razmere pri različnih scenarijih, in odziv nanje v realnem času. Pristojni organ preizkuša scenarije z visokim in srednjim učinkom.

(2) V vaji sodelujejo pristojni organ, ministrstva in državni organi s pristojnostmi na področjih energije in kritične infrastrukture, operater prenosnega sistema in vsaj trije reprezentativni dobavitelji. Če je za vajo potrebno, v njej sodelujejo tudi državni organi s pristojnostmi na področju obrambe, operaterji distribucijskih sistemov plina in distributerji toplote. Vajo vodi pristojni organ razen v primeru iz prve alineje četrtega odstavka tega člena.

(3) Vaja se izvede v štiriletnem obdobju po uveljavitvi tega akta in se ponavlja vsakič najpozneje v roku štirih let po izvedbi.

(4) Zaradi racionalnosti lahko pristojni organ izvede vajo:

- v okviru vsebinsko združljive vaje, ki jo izvaja drug državni organ ali Evropska komisija, ali
- v sodelovanju s pristojnim organom vsaj ene od sosednjih držav, če se preizkuša tudi solidarnostna pomoč.

(5) Po končani vaji pristojni organ izdela poročilo, v katerem ugotovi morebitne pomanjkljivosti v postopkih, določenih v tem aktu, in drugih, vsebinsko povezanih aktih, kot so zakoni s področij energetike, kritične infrastrukture, obrambe, meddržavni sporazumi, ki urejajo solidarnostno pomoč med sosednimi državami, in akt, ki ureja preventivne ukrepe. Pristojni organ morebitne ugotovljene pomanjkljivosti upošteva pri posodobitvi tega akta. Pristojni organ rezultate preverjanj, ki se nanašajo na ta akt, predloži tudi Koordinacijski skupini za plin iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 2017/1938/EU.

IV. KONČNI DOLOČBI

24. člen

(prenehanje uporabe predpisa)

Z dnem uveljavitve tega akta preneha veljati Akt o načrtu za izredne razmere pri oskrbi z zemeljskim plinom (Uradni list RS, št. 43/14, 2/15 in 41/18).

25. člen
(začetek veljavnosti)

Ta akt začne veljati naslednji po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

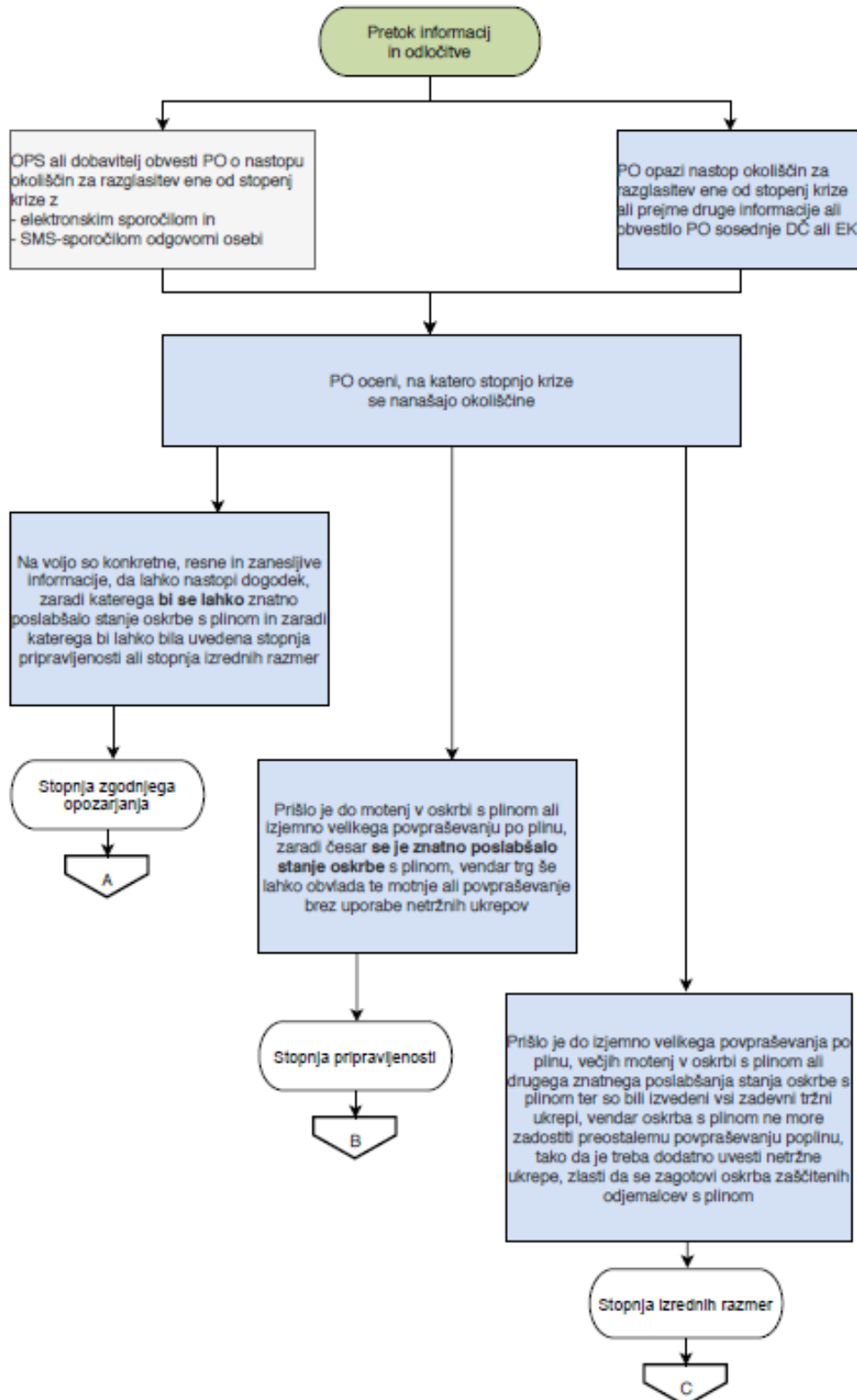
Št. 132-11/2019-25/210

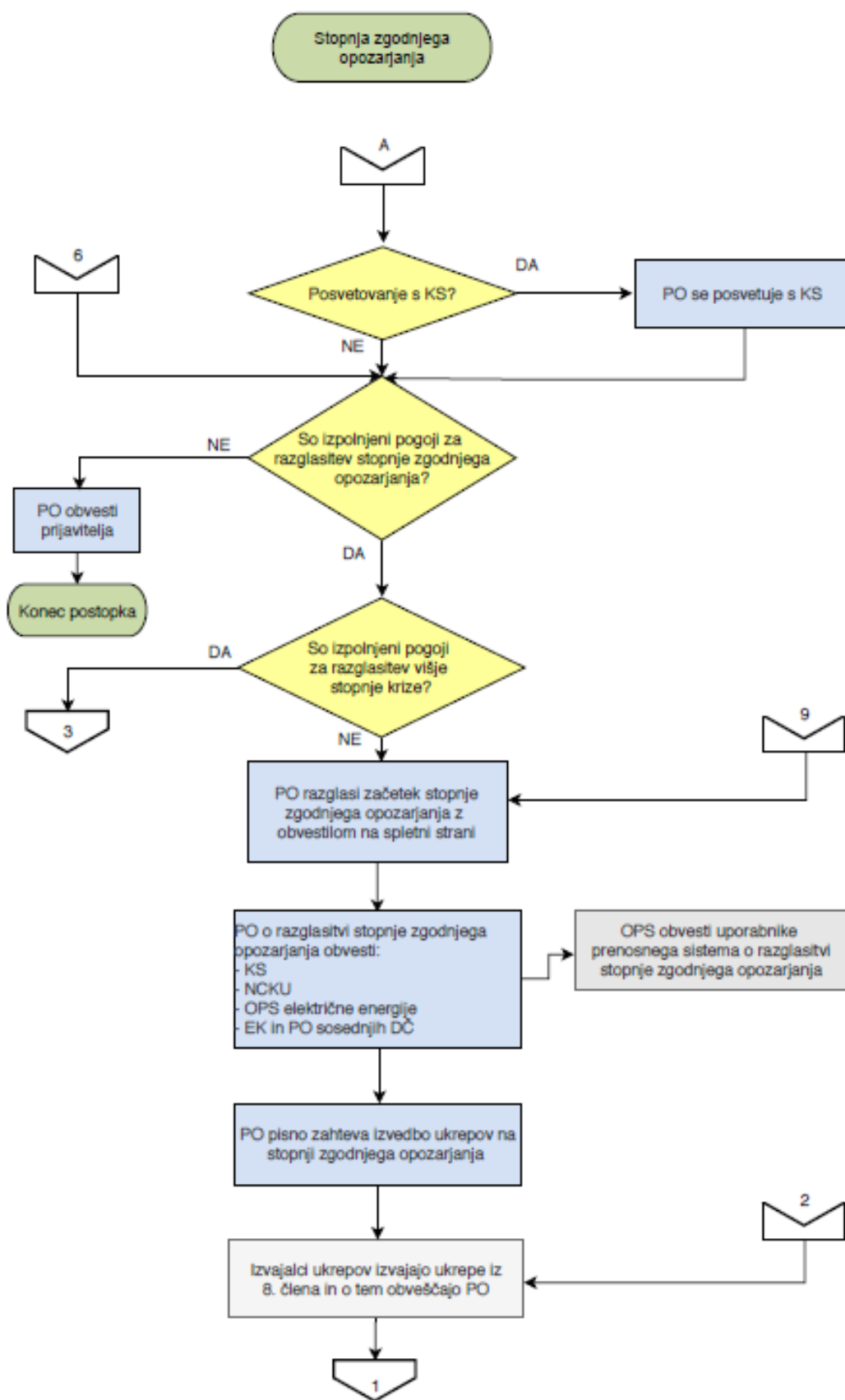
Maribor, dne 10. junija 2020

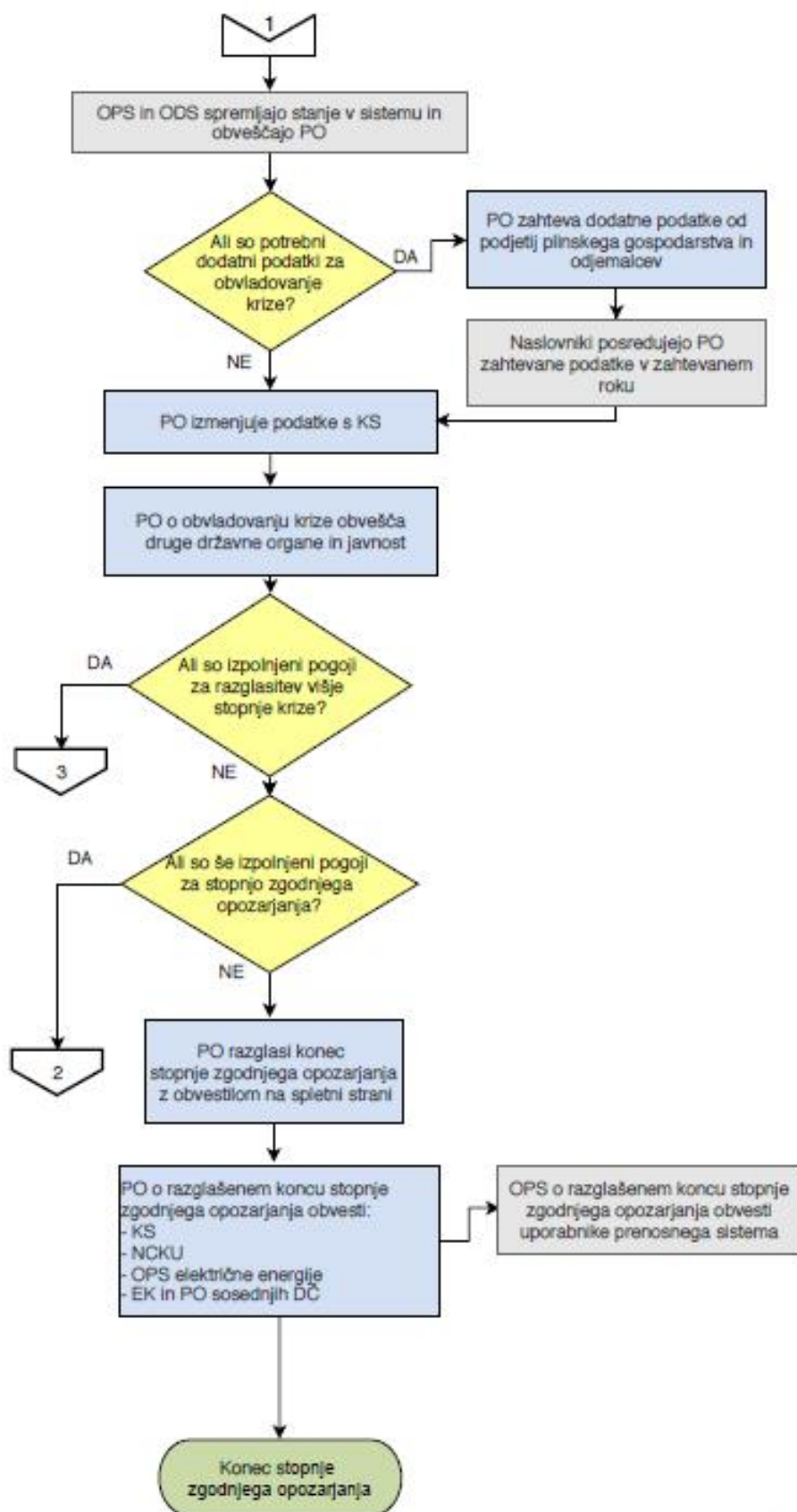
EVA 2020-2430-0011

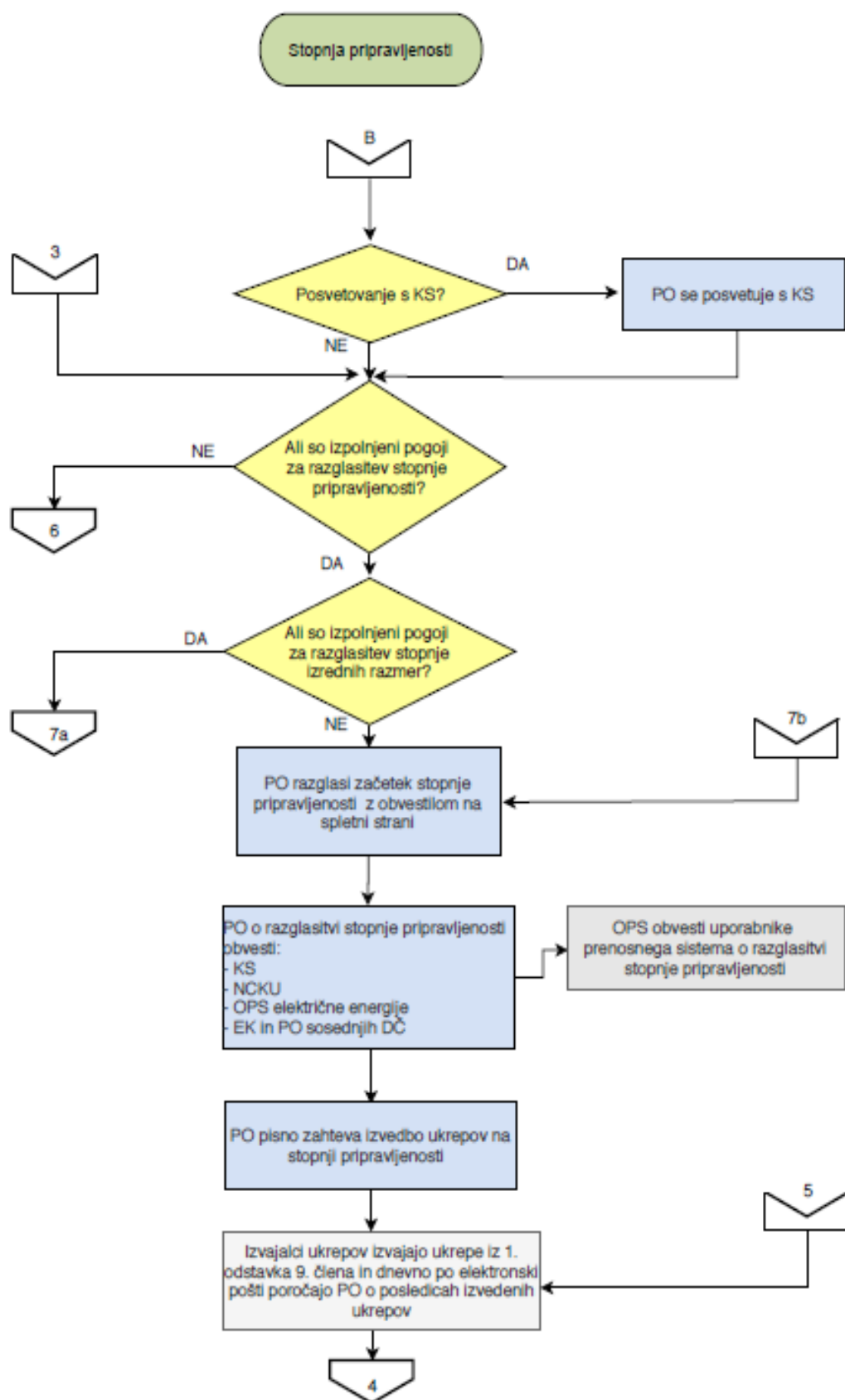
Predsednica sveta
Agencije za energijo
Ivana Nedižavec Korada, l.r.

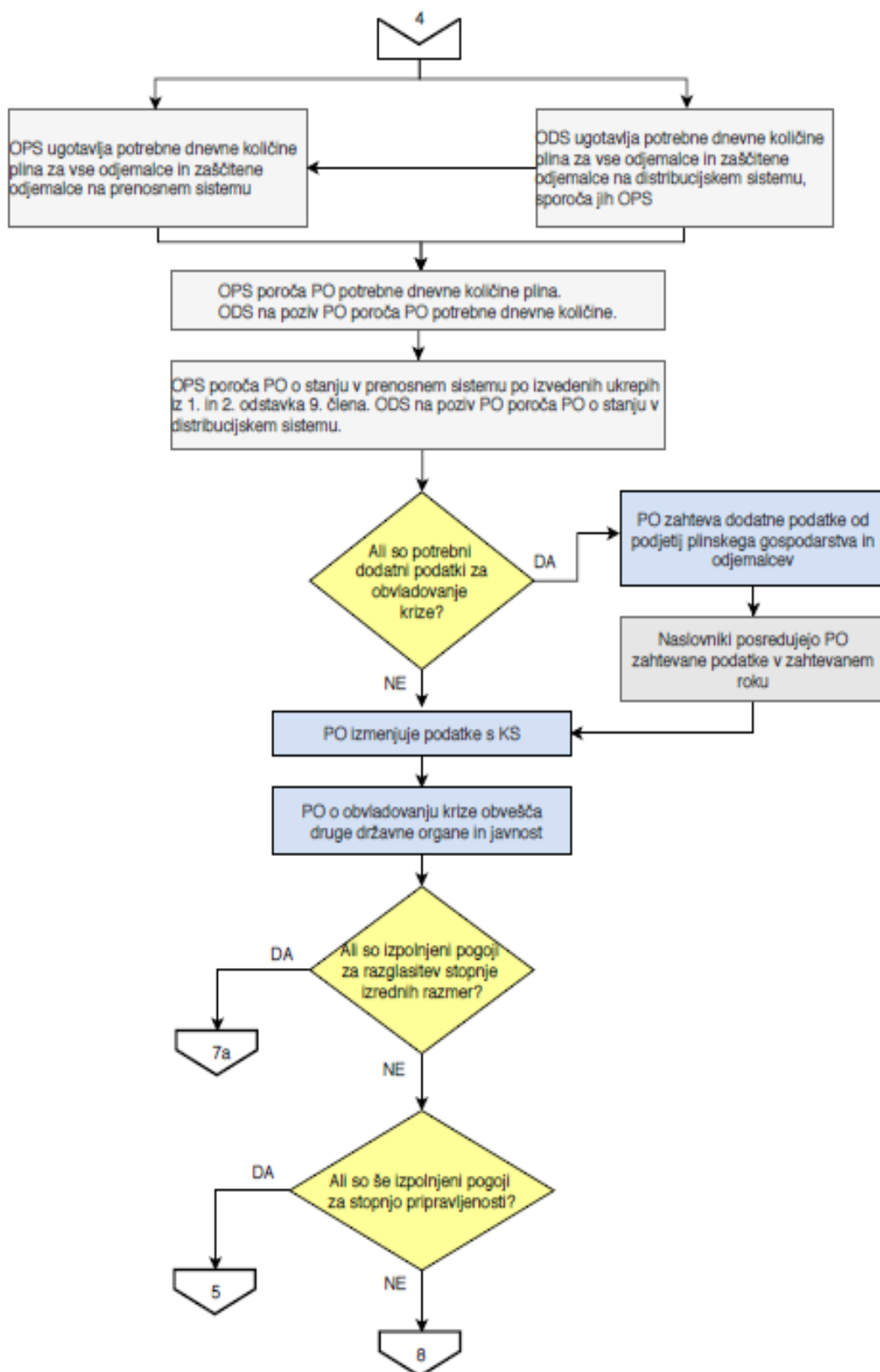
Shema informacijskih tokov

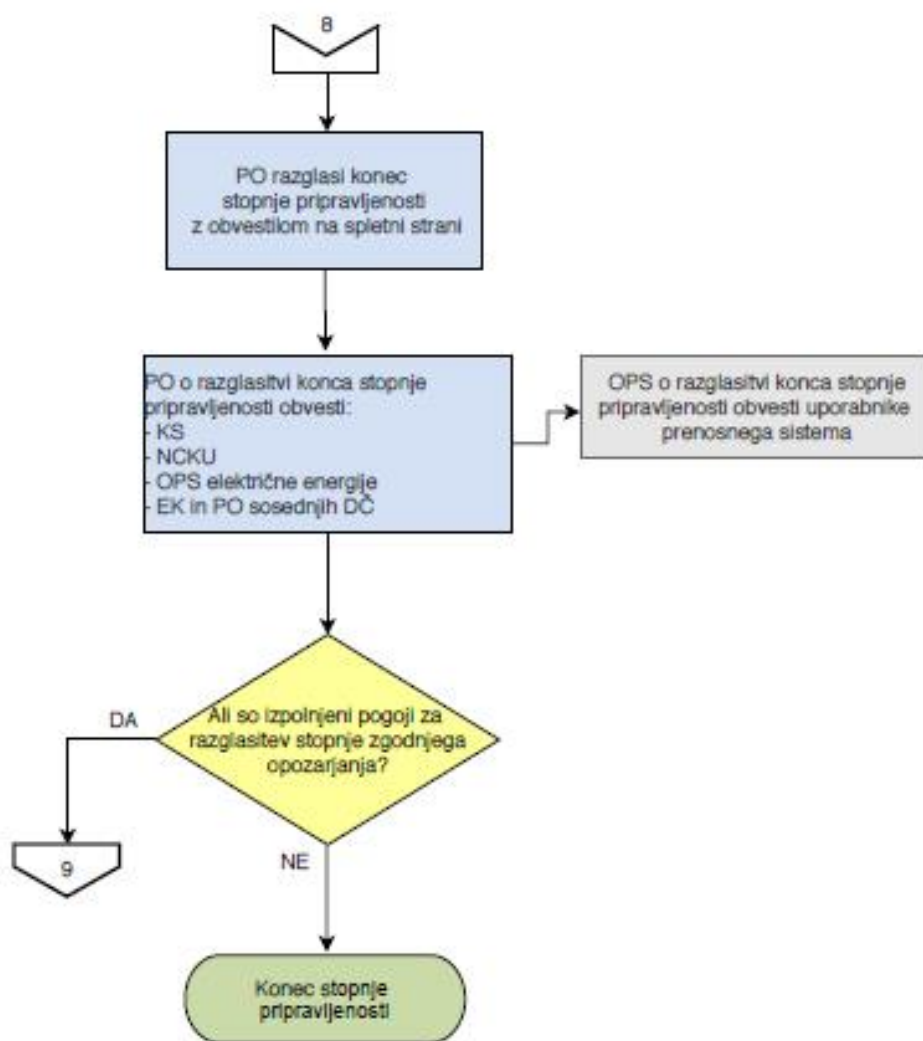

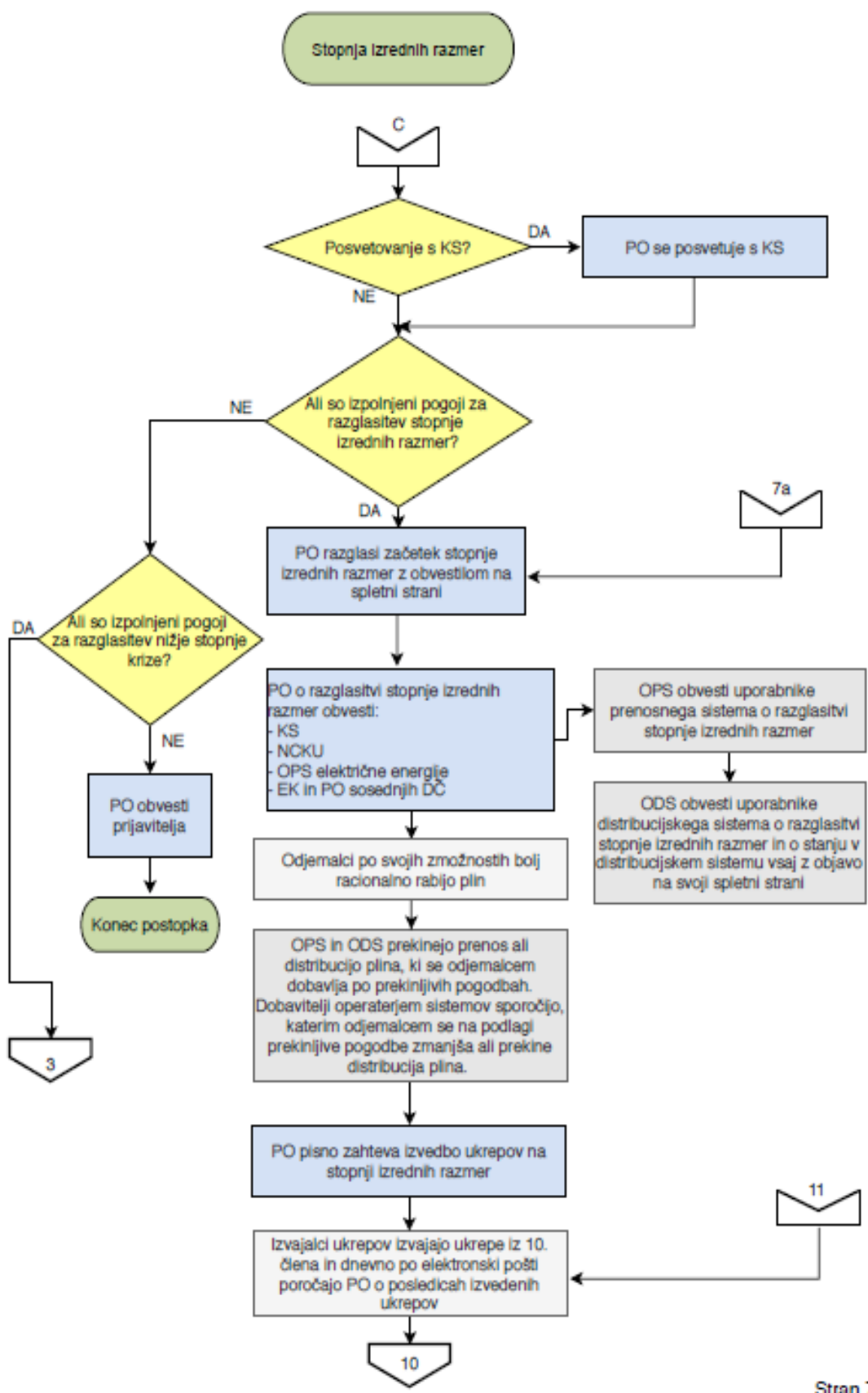

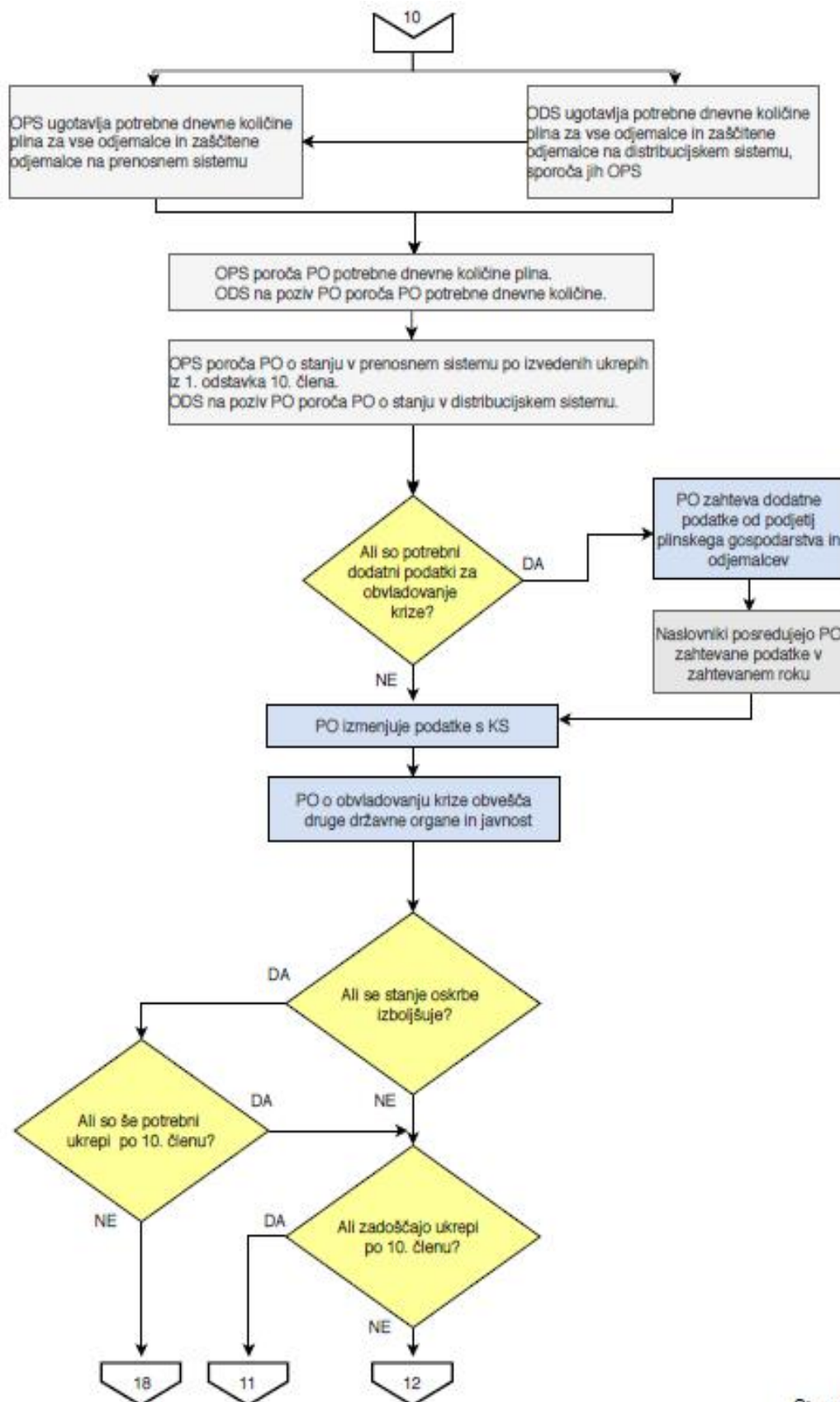

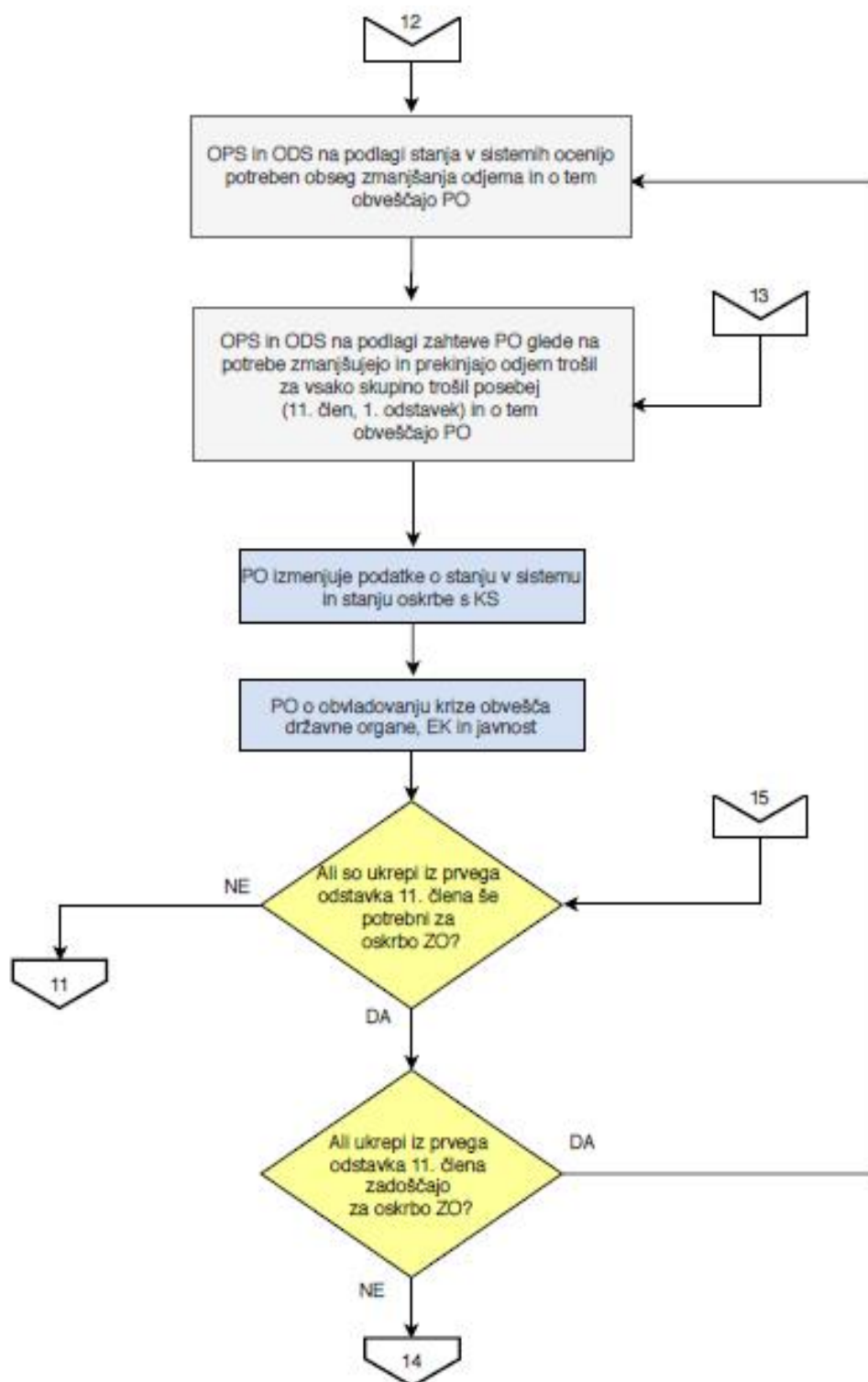

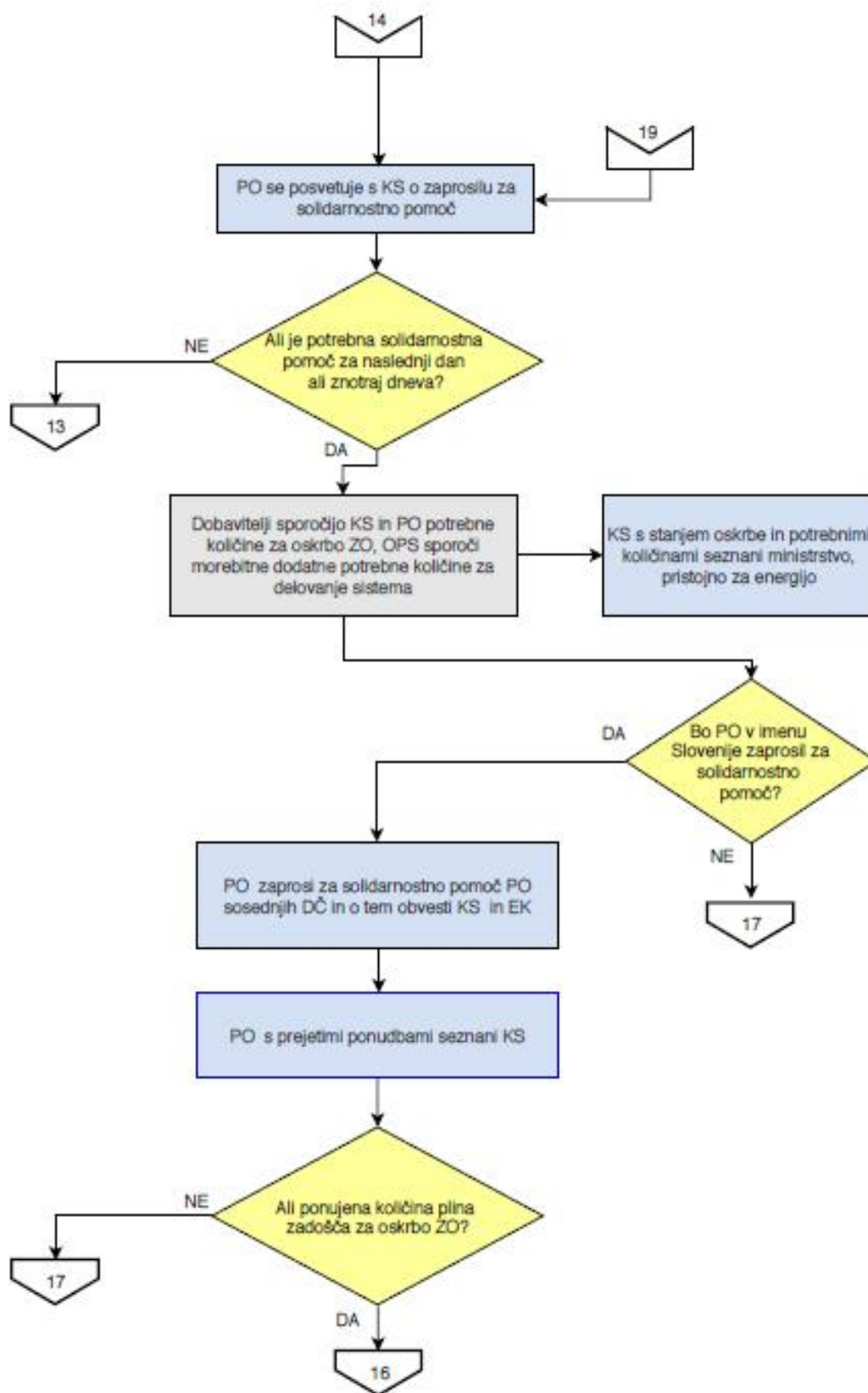

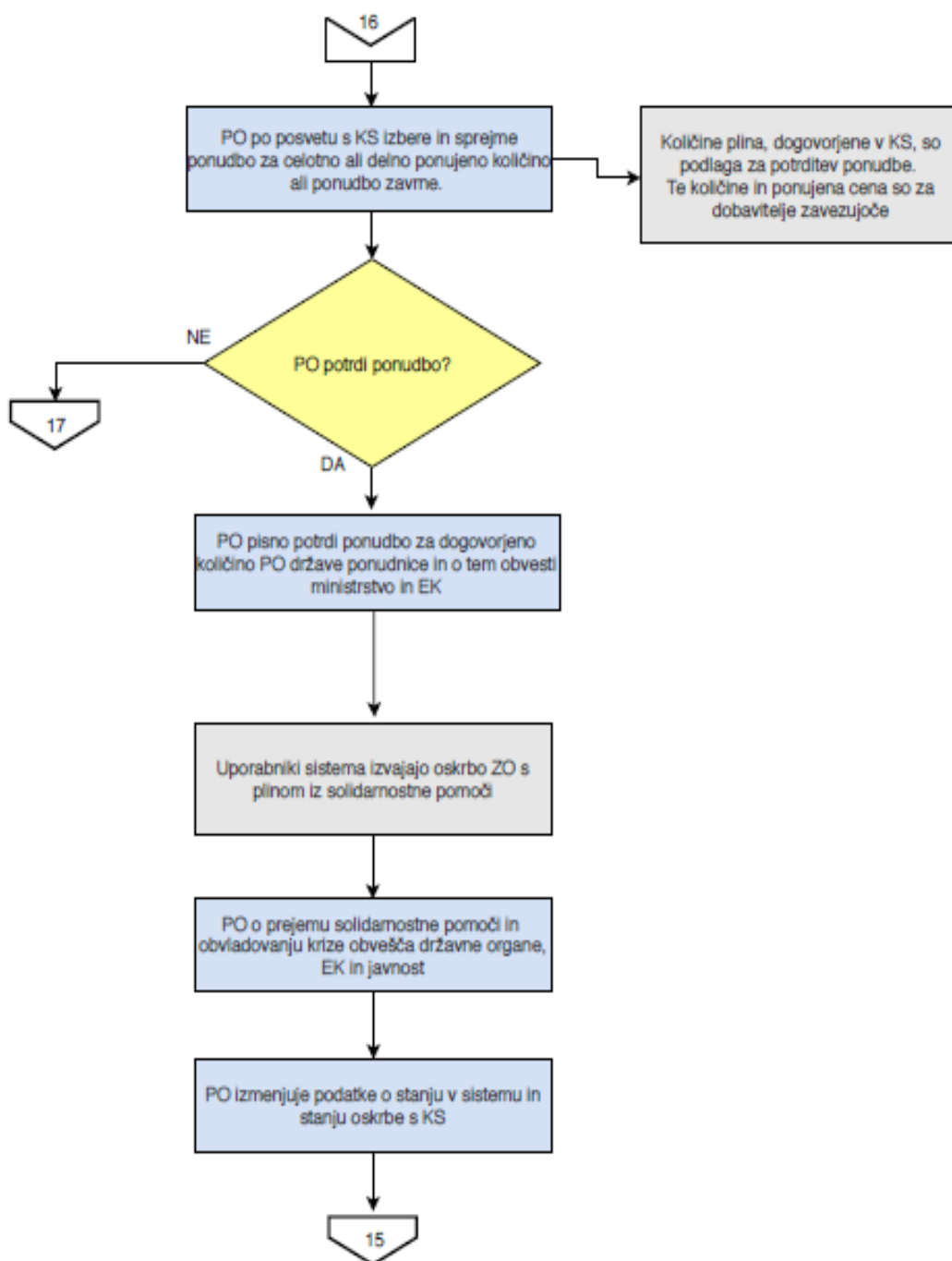

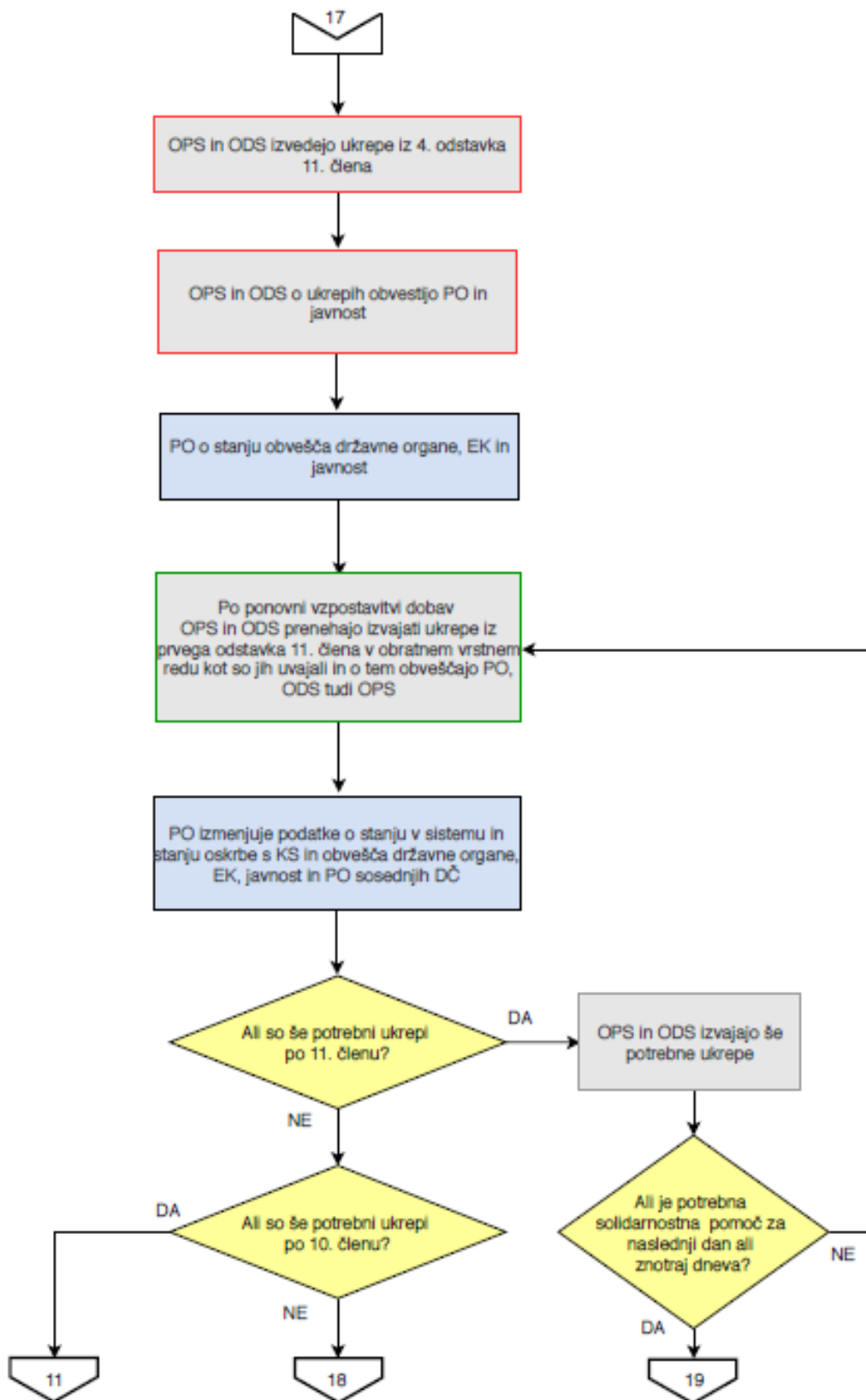

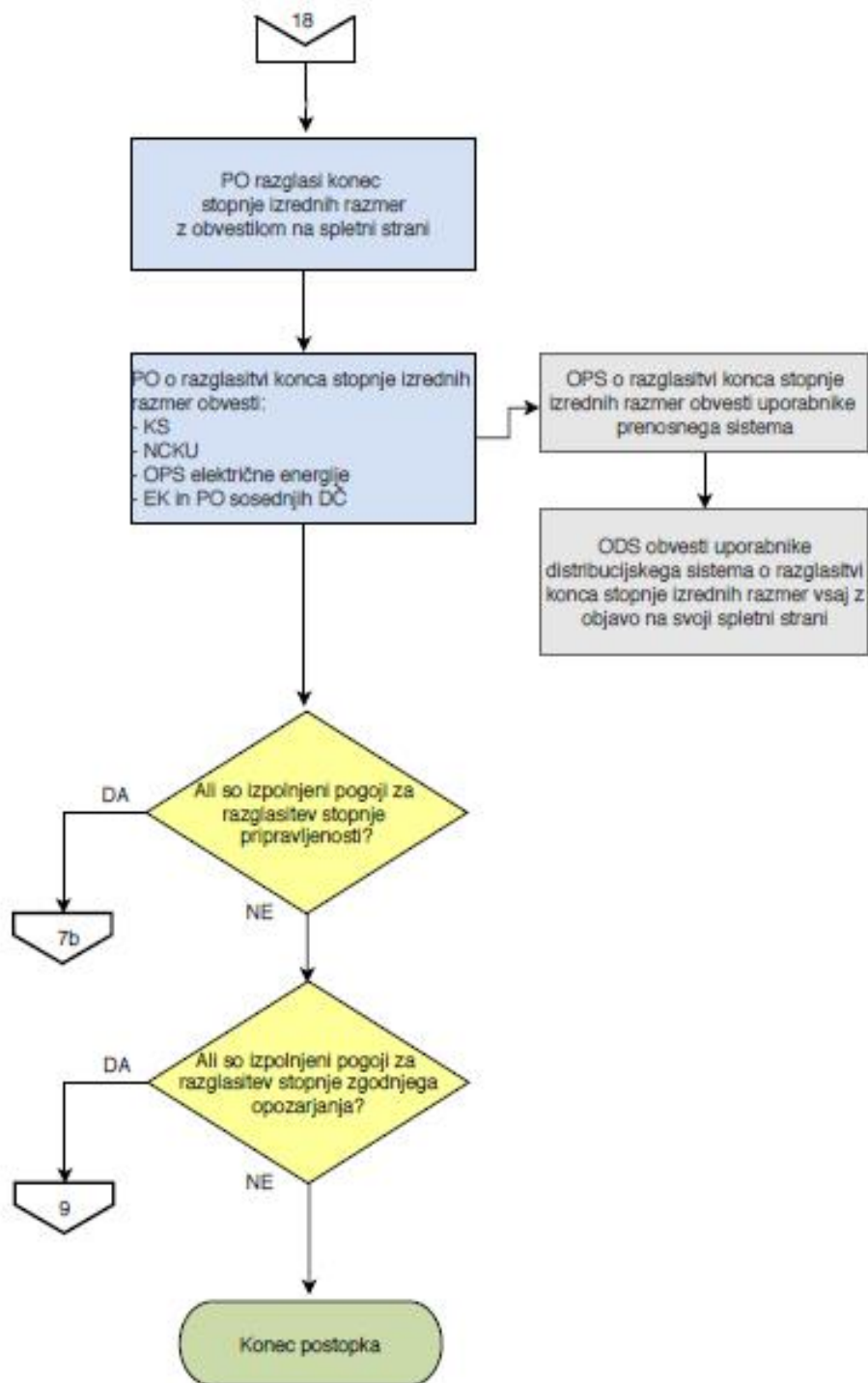

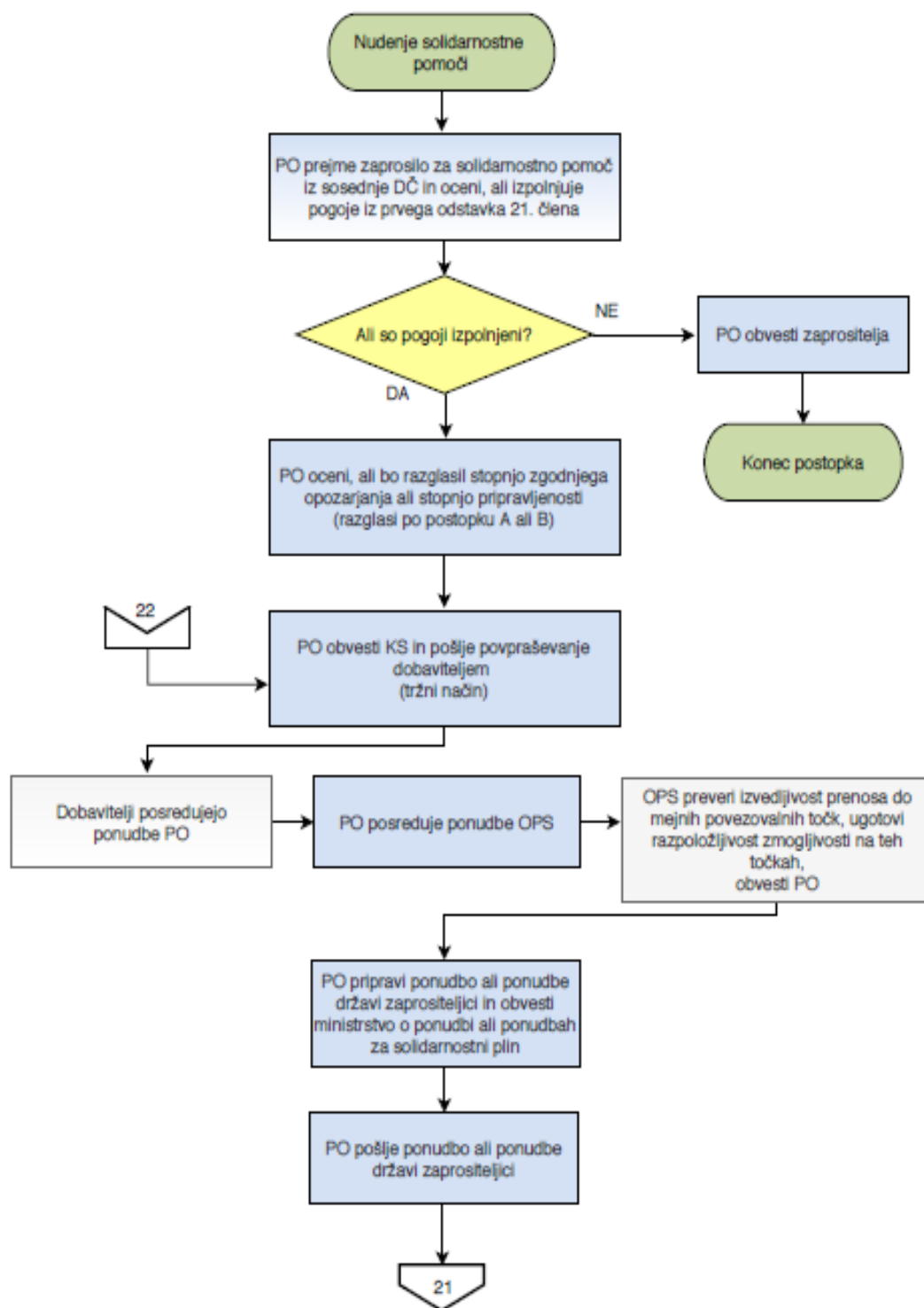

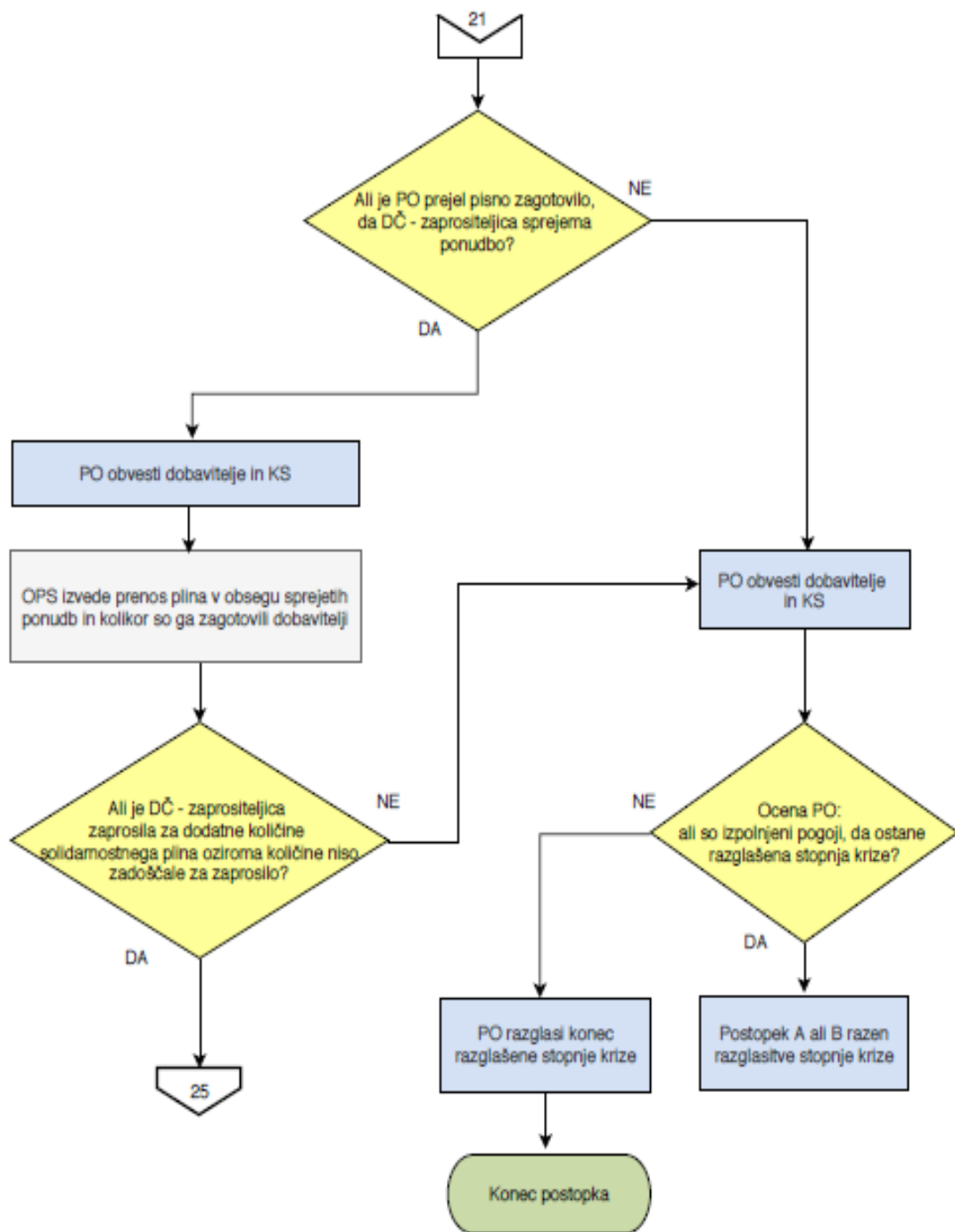

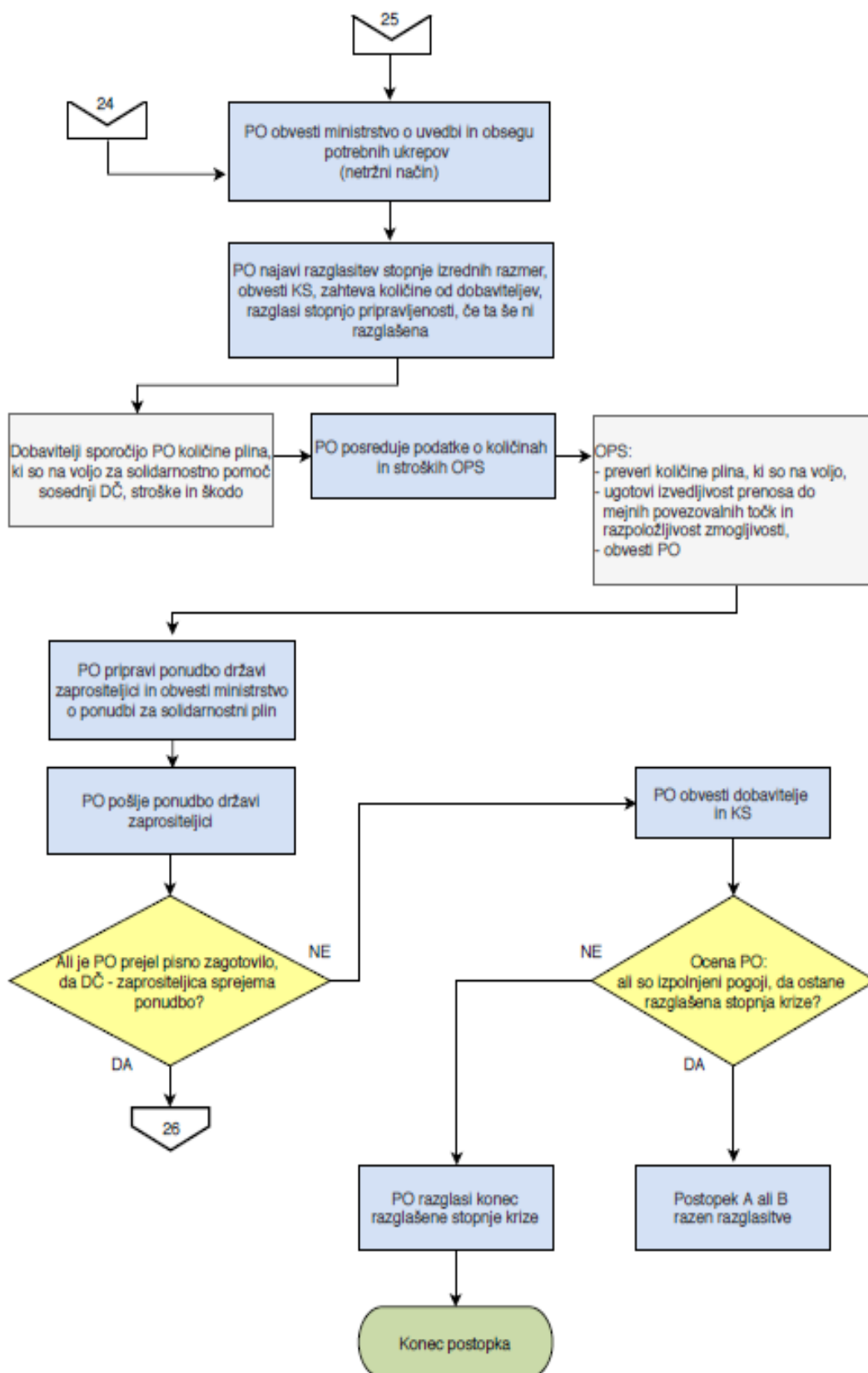

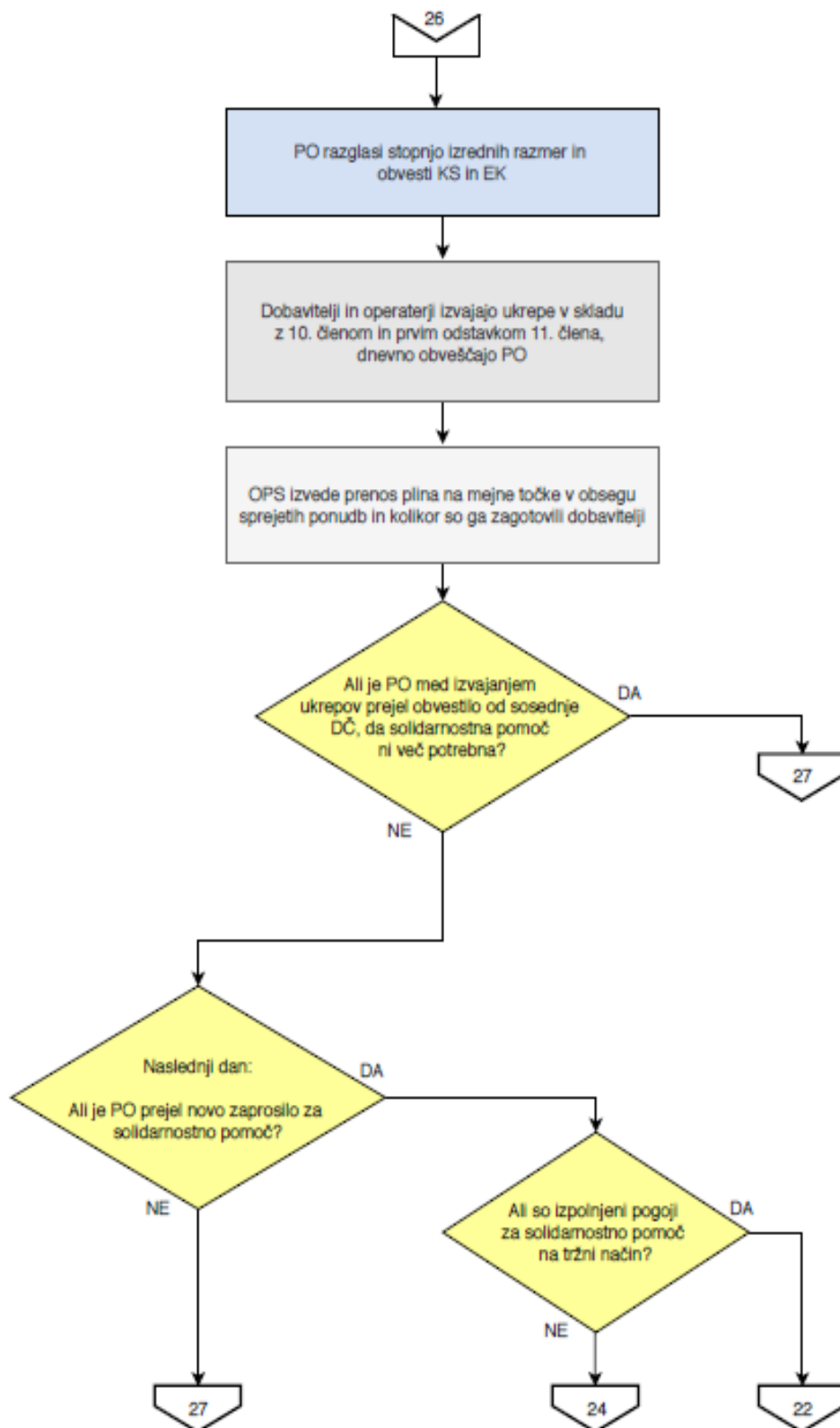

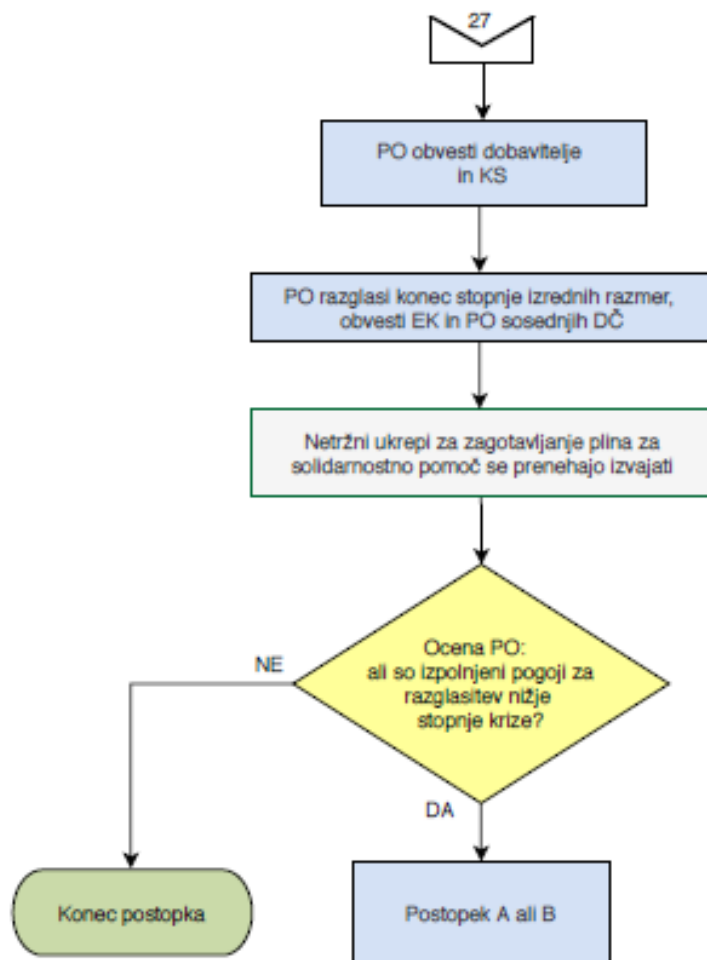

Kratice, uporabljene na shemah v Prilogi 1, pomenijo:

- DČ: država članica EU;
- EK: Evropska komisija;
- KI: kritična infrastruktura;
- KS: krizna skupina;
- NCKU: Nacionalni center za krizno upravljanje pri Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije;
- OPS: operater prenosnega sistema;
- PO: pristojni organ;
- SMS: kratko sporočilo.

Regionalna razsežnost

I. RIZIČNA SKUPINA ALŽIRIJA

Sporazumi o medsebojnem sodelovanju, ki so sklenjeni med operaterji prenosnih sistemov v skladu z Uredbo Komisije (EU) št. 2015/703 z dne 30. aprila 2015 o vzpostavitvi kodeksa omrežja s pravili o medobratovalnosti in izmenjavi podatkov (UL L št. 113 z dne 1. 5. 2015, str. 13), določajo med drugim tudi komunikacijske postopke ob izrednih dogodkih.

1. Ukrepi, ki se sprejmejo za vsako stopnjo krize

Pojem izjemen dogodek ali situacija, ki se uporablja v zgoraj navedenih sporazumih o medsebojnem sodelovanju, ne določa jasno, ali taka situacija lahko privede do konkretne stopnje krize. Poleg tega ukrepi, ki jih je treba izvesti, niso določeni glede na stopnjo krize.

Značilna definicija izjemnega dogodka ali situacije je:

- izguba zmogljivosti v sistemu;
- posledica točkaste napake pri dobavi, ki ogroža oskrbo ali povpraševanje po plinu;
- zaznan je padec tlaka v regiji blizu meje zaradi koničnega odjema, ki sovпада s padcem temperature, kar ogroža oskrbo s plinom;
- drugi dogodki, ki bi lahko vplivali na zanesljivost oskrbe v eni od podpisnic.

Tržno neravnotežje ali načrtovani vzdrževalni posegi so izvzeti iz te definicije.

Glede na določitev stopenj krize v Uredbi 2017/1938/EU mora biti tak izjemen dogodek označen s stopnjo pripravljenosti ali stopnjo izrednih razmer.

V navedenih sporazumih je praviloma določen naslednji postopek:

1. prizadeti operater prenosnega sistema nemudoma obvesti drugega operaterja o dogodku. Obvestilo mora vsebovati podatke o mestu, trajanju dogodka in predvideni potrebni količini plina;
2. v nekaj urah po prvem obvestilu mora prizadeti operater prenosnega sistema posredovati drugo obvestilo, v katerem pojasni dogodek;
3. hkrati s tem in v roku 24 ur morata oba operaterja prenosnih sistemov oceniti situacijo in izdelati skupni načrt pomoči. Nadaljnji postopek je odvisen od količine potrebnega plina:
 - če je ta količina plina pod določenim pragom, situacijo rešujeta operaterja prenosnih sistemov z uporabo operativnega izravnalnega računa (OBA);

- če je ta količina plina nad določenim pragom, operaterja prenosnih sistemov situacije ne moreta rešiti samo z uporabo operativnega izravnalnega računa, zato v reševanje situacije vključita uporabnike sistema – nosilce bilančnih skupin in jih zaprosita, da prilagodijo nominacije.

Nekateri sporazumi ne določajo praga iz prejšnjega odstavka, vendar se priporoča, da se v takih primerih pojasnijo odločitve.

Na regionalni ravni se ne izvaja drugih ukrepov, kot so navedeni v tem poglavju, niti se ne zahteva dodatnega poročanja.

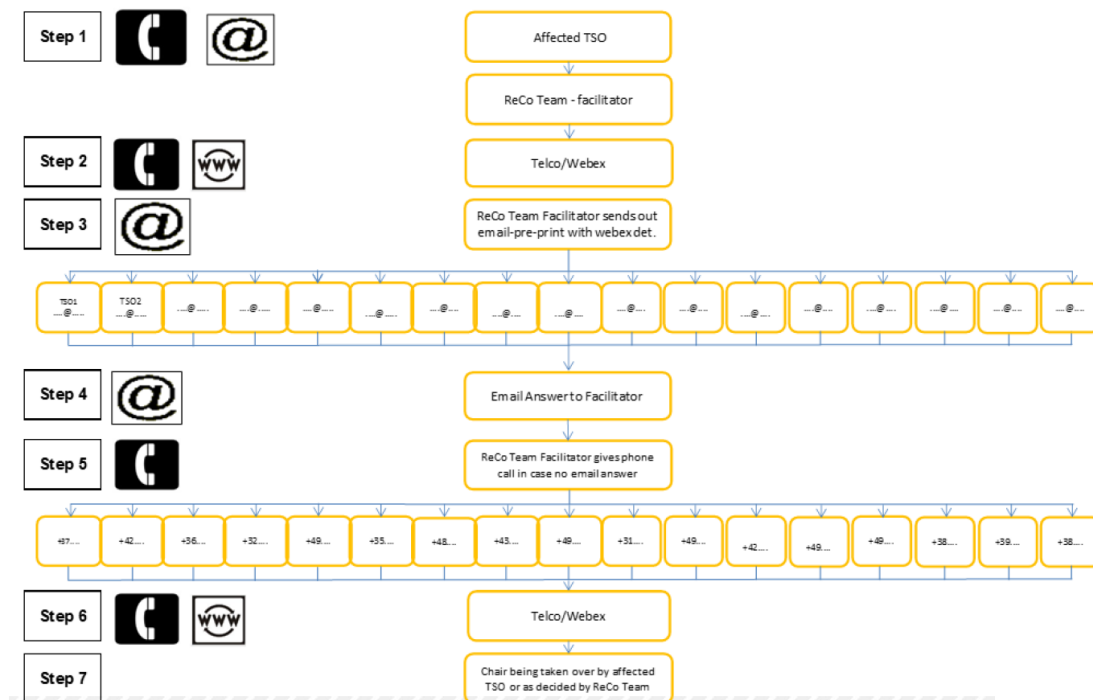
2. Mehanizem za sodelovanje

2.1. Postopek v okviru »ReCo sistema za plin«

»ReCo sistem za plin« pomeni regionalni koordinacijski sistemi za plin se nanaša na regionalno sodelovanje med operaterji prenosnih sistemov, ki je namenjen sodelovanju in izmenjavi informacij med operaterji prenosnih sistemov. »ReCo sistem za plin« z vidika preventivnih ukrepov je opisan v Načrtu preventivnih ukrepov.

V »ReCo sistemu za plin« je pripravljen tudi nabor ukrepov, kot so zamenjave ali dodatne zmogljivosti. Vsak od dodatnih ukrepov se lahko uporabi v odvisnosti od tega, v katero stopnjo krize je uvrščen dogodek.

Poleg tega »ReCo sistem za plin« vsebuje shemo pretoka informacij.

Ta diagram poteka je združljiv z bilateralnimi diagrami poteka, ki so vključeni v »sporazume o povezovanju«.

2.2. Postopek med povezanimi operaterji prenosnih sistemov

Kot je navedeno v 1. oddelku I. poglavja te priloge, so sosednji operaterji prenosnih sistemov dogovorjeni o postopkih v primerih »izjemnih dogodkov ali situacij«.

Ključna je odločitev o tem, ali bosta operaterja prenosnih sistemov rešila izjemen dogodek ali situacijo z uporabo operativnega izravnalnega računa, ali pa bosta zahtevala od uporabnikov omrežja – nosilcev bilančnih skupin prilagoditev nominacij.

Na tehnični ravni je pomembno, da so določene kontaktne osebe s pooblastili, da v primerih krize sprejemajo hitre odločitve. Operaterja prenosnih sistemov si izmenjata telefonske številke in elektronske naslove kontaktnih oseb.

2.3. Izboljšave mehanizma za sodelovanje

Pristojni organi članov Rizične skupine (angl. Regional Group, v nadaljnjem besedilu RG) Alžirija zahtevajo od svojih operaterjev prenosnih sistemov:

- izmenjavo diagrama poteka v okviru ReCo skupine ter uporabo primerov dobre prakse in
- posodobitev »sporazumov o medsebojni pomoči« v okviru »sporazumov o povezovanju«, pri čemer se upošteva veljavna zakonodaja s področja zanesljivosti oskrbe s plinom, in določitev ukrepov, ki se izvedejo na določeni stopnji krize.

II. RIZIČNI SKUPINI UKRAJINA IN LIBIJA

Rizični skupini Ukrajina in Libija se obravnavata skupaj, ker imata enako vsebino skupnih poglavij, saj se članstvo prekriva: v RG Libija sodelujejo države članice, ki sodelujejo tudi v RG Ukrajina.

V tem aktu se prvič določa tudi regionalna razsežnost, zato se v tem poglavju določajo skupni ukrepi, ki državam članicam v tej RG omogočajo isto raven informacij v vsaki od držav članic v tej RG med krizo.

1. Ukrepi, ki se sprejemajo na vsaki stopnji krize

Spodaj navedeni ukrepi so po vsebini zahteve za informiranje, ki je koristno za vse države članice v rizični skupini. S tem se države članice ustrezno odzivajo na nepričakovane situacije z namenom, da preprečijo širjenje krize in pomagajo državam članicam v krizi, kolikor je v njihovi moči.

1.1. Stopnja zgodnjega opozarjanja

Ko pristojni organ ene od držav članic v RG razglasi stopnjo zgodnjega opozarjanja, to sporoči v roku enega dneva vsem ostalim državam članicam v RG skupaj z uvedenimi ukrepi.

Pristojni organ, ki je razglasil stopnjo krize, mora preostale članice v RG redno obveščati vsake štiri dni o situaciji in stopnji zgodnjega opozarjanja, skupaj z morebitnimi uvedenimi ukrepi.

1.2. Stopnja pripravljenosti

Ko pristojni organ ene od držav članic v RG razglasi stopnjo pripravljenosti, to sporoči v roku enega dneva vsem ostalim državam članicam v RG skupaj z uvedenimi ukrepi.

Pristojni organ, ki je razglasil stopnjo krize, mora preostale članice v RG redno obveščati vsak drugi dan o situaciji in stopnji pripravljenosti, skupaj z morebitnimi uvedenimi ukrepi.

1.3. Stopnja izrednih razmer

Ko pristojni organ ene od držav članic v RG razglasi stopnjo izrednih razmer, to sporoči v roku enega dneva vsem ostalim državam članicam v RG skupaj z vsemi uvedenimi ukrepi.

Pristojni organ, ki je razglasil stopnjo krize, mora preostale članice v RG redno obveščati vsak dan, po potrebi tudi večkrat, o situaciji in o uvedenih in končanih ukrepih.

Jasno je, da se bo pojavilo še več možnosti in ukrepov za blaženje učinkov krize v tako velikem sistemu, kakršnega sestavljajo države članice v RG.

V tem smislu lahko države članice v RG in druge države, ki so z njimi povezane, uporabijo tudi druge pobude, ki bi ublažile pomanjkanje.

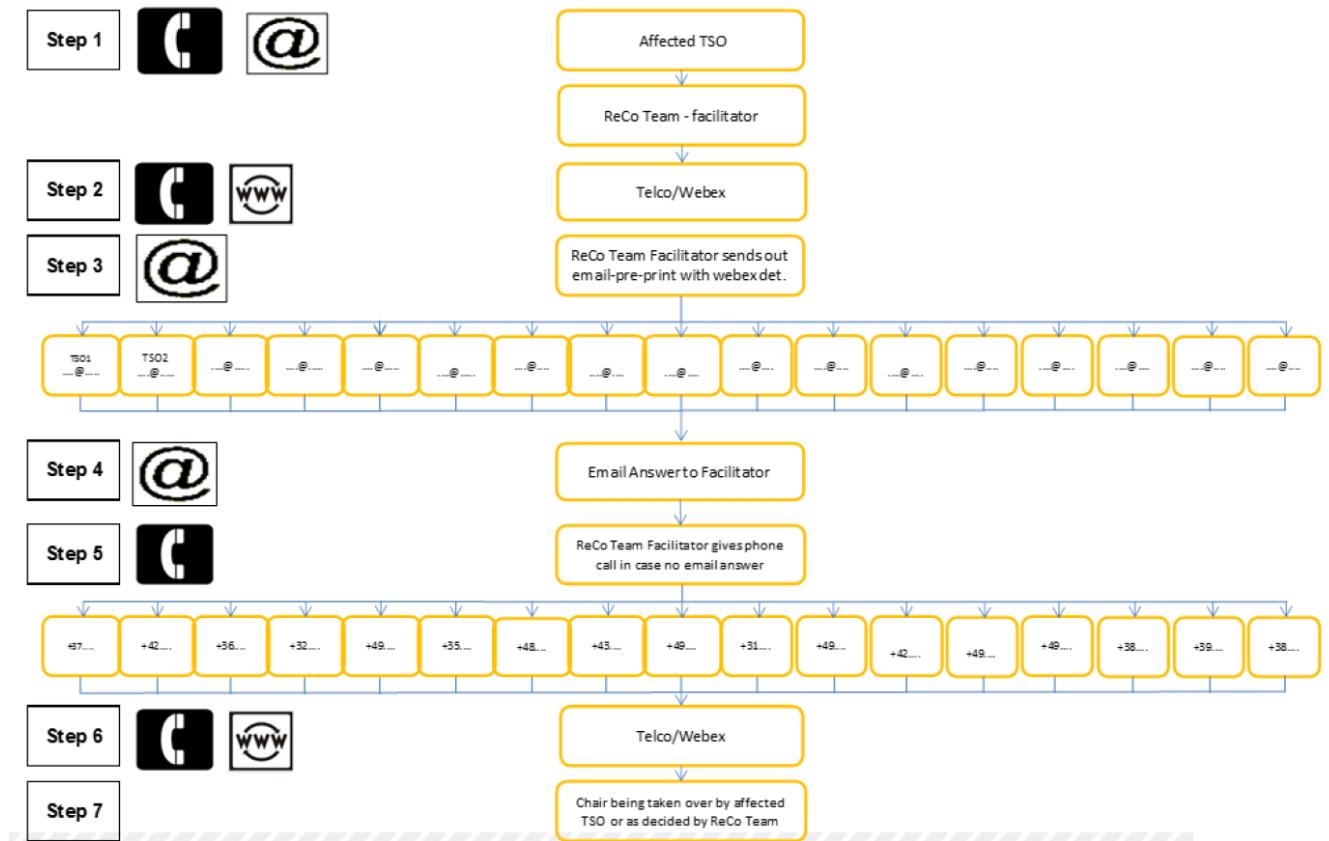
2. Mehanizem za sodelovanje

2.1. Postopek v okviru »ReCo sistema za plin«

»ReCo sistem za plin« pomeni regionalni koordinacijski sistemi za plin, ki se nanaša na regionalno sodelovanje med operaterji prenosnih sistemov in je namenjen sodelovanju in izmenjavi informacij med operaterji prenosnih sistemov. »ReCo sistem za plin« z vidika preventivnih ukrepov je opisan v Načrtu preventivnih ukrepov.

V »ReCo sistemu za plin« je pripravljen tudi nabor ukrepov, kot so zamenjave ali dodatne zmogljivosti. Vsak od dodatnih ukrepov se lahko uporabi v odvisnosti od tega, v katero stopnjo krize je uvrščen dogodek.

Poleg tega »ReCo sistem za plin« vsebuje shemo pretoka informacij.

Ta diagram poteka je združljiv z bilateralnimi diagrami poteka, ki so vključeni v »sporazume o povezovanju«.

2.2. Postopek med povezanimi operaterji prenosnih sistemov

Kot je navedeno v 1. oddelku II. poglavja te priloge, so se sosednji operaterji prenosnih sistemov dogovorili o postopkih v primerih »izjemnih dogodkov ali situacij«.

Na tehnični ravni je pomembno, da so določene kontaktne osebe s pooblastili, da v primerih krize sprejemajo hitre odločitve. Operaterja prenosnih sistemov si izmenjata telefonske številke in elektronske naslove kontaktnih oseb.

2.3. Izboljšave mehanizma za sodelovanje

Pristojni organi članov RG Ukrajina in RG Libija zahtevajo od svojih operaterjev prenosnih sistemov:

- izmenjavo diagrama poteka v okviru ReCo skupine ter uporabo primerov dobre prakse in
- posodobitev »sporazumov o medsebojni pomoči« v okviru »sporazumov o povezovanju«, pri čemer se upošteva veljavna zakonodaja s področja zanesljivosti oskrbe s plinom, in določitev ukrepov, ki se izvedejo na določeni stopnji krize.

3. Solidarnost med državami članicami

Države članice RG Ukrajina in RG Libija pripravijo tehnične, pravne in finančne dogovore, potrebne za implementacijo solidarnostnih mehanizmov, opisanih v 13. členu Uredbe 2017/1938/EU.

4. Predlog za ovrednotenje pred naslednjim Načrtom za izredne razmere

Za naslednji načrt predlagamo, da se sodelovanje okrepi tako, da bi se redno letno pred začetkom naslednjega plinskega leta srečali predstavniki držav članic, operaterjev prenosnih sistemov v regiji, operaterjev skladišč v regiji in operaterjev terminalov za utekočinjen zemeljski plin in tudi predstavniki državnih regulativnih organov.

To bi bila nekakšna Koordinacijska skupina za plin, vendar omejena na posamezno rizično skupino.